

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 27 • Nr. 10 • november 2001

*mijn naam is:
José Schimmel*

●
*winterserietocht
Oostelbeers*

●
clubkampioenen 2001

●
Nijmegen – Rotterdam

●
*ze ligt er de brug bij
Lommel*

Ollandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO, tevens aangesloten bij NBWB - KNAU - NFV (IVV)

OLAT-NIEUWS

**ERELEDEN w.s.v. OLAT: Piet Knoester*, Theo Tromp*
Jan van de Ven*, Hein Lenders**

-◇-

**LEDEN VAN VERDIENSTE: Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer,
Antoon Stoop, Henk Plasman en Ad van Asten**

***ook drager van de Cornelis van Montfort-trofee**

Voorzitter:

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7
5492 CH St.-Oedenrode
☎/ Fax 0413-475467
e-mail: MvRoosmalen@hetnet.nl

#

Vice-voorzitter:

Theo Tromp
Daelenbroek 32
6002 VN Weert
☎ 0495-450325
e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl

#

Secretaris:

José Schimmel
Rulstraat 30
5662 ES Geldrop
☎ 040-2850809
e-mail: joeseschimmel@hotmail.com

#

Penningmeester:

Jos van den Bersselaar
Hagenkampweg Zd. 146
5615 DA Eindhoven
☎ 040-2524404
e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

#

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Bestuursleden:

Hein Lenders
Herdersveld 159
5665 JN Geldrop

#

Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
☎ 0495-537775
e-mail: tvwehboolat@hetnet.nl

#

Ad Verbakel
Past. Bogaertsstr. 12
5469 EZ Keldonk
☎ 0413-212161

#

Banknummer OLAT:

13.82.11.736
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Gironummer OLAT:

17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

inhoud OLAT-Nieuws november 2001

Voorwoord	Ad van Asten	4
Van de Bestuurstafel	Hein Lenders	5
Uitnodiging aan Leden die 25 jaar of 10 jaar bij OLAT zijn		
Mijn naam is: José Schimmel	6
Ledenadministratie: mutaties	
	- Onze jarigen	
Leden a-b-c	8
Clubreizen: programma 2002	
Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen:	
Eindstand Clubkampioenschap 2001		9
Programma 2001-2002		9
Kennedy Walkers, Long Distance Walkers		
Snelwandelen		
Winterserietocht Oostebeers 21 oktober: Lies Wesseling		11
Onze (OLAT)-Noor in Amsterdam: Peter vd Ven		12
Wandelen op Dinsdag:	
Het nieuwe programma 2001- 2002		
Zo maar een zonnige dag in Zuid-Limburg: Margriet Fischer		
Geslaagden op Wandelwegen		
Het verhaal van een Pelgrim: uit het dagboek van Sjef Koolen		13
Wegwijzers: Wandeltip		17
Trainingsweekend		18
Ze ligt er		
Driedaagse wandeling rond Dinant: Mirjam Naninck		
Llanwyrtd Wells: José Schimmel		19
Een drietal verhalen: Peter van de Ven		21
Op stap-met Constant		23
Lichtstadavondwandeling: Ad van Asten		24
Nijmegen-Rotterdam: Klaas Bakker		26
Viering van ons 15 jarig huwelijk: Coos en Henri		27
Met de LAT op het Pieterpad: Coos en Henri		28
GR 5 en 55 Vanoise: Vincent en Jeannette		30
De wandelkalender		32
Foto voorkaft: Broek in Waterland, kaart Gerrit de Gier		
foto's van: Sjef en Ad, Jeannette en Vincent, Josee Schimmel, Ad van Asten, Kartoons Peter vd Ven		

Ledenadministratie:

Nellie Leijssen
Jacobus Deckersstraat 9
5616 JN Eindhoven
☎ 040-252 6772

Clubreizen:

Theo Tromp
e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
gironr. 70.68.01
t.n.v. OLAT-clubreizen
Weert.

Startbureau:

Jos van den Bersselaar
☎ 040 -2524404

Boetiek:

Mia Dielesen/Francien vd Laar
☎ 040-2552742/0499-471298

Parkoersen:

Ad Verbakel

☎ 0413-212161
OLAT-verzorging: Algemeen

Willem Schoonhen
☎ 040 - 2420422

Nijmegen

Vierdaagse verzorging:

Regina jr
Esther v/d Velden
Overnachting Vierdaagse
Hein Lenders
☎ 06-12074473

giro: 2608214

Wandelwegen:

Toon van Wordragen
☎ 0495 - 537775

Redactie OLAT-Nieuws:

Margriet Fischer
Peter van de Ven
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son en Breugel
☎ 0499-473767 (ook fax)
a.h.van.asten@hccnet.nl
Verzending OLAT-Nieuws
Nellie Leijssen
Corrie Tiersma

OLAT WEBSITE

www.wandel-olat.org/

OLAT COMMISSIES

Wandelwegen:

Informatie:

Toon van Wordragen, coörd.

**J. van Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert**

☎0495-537775

e-mail:

tvwehboolat@hetnet.nl

Lange afstand-Prestatie-

en Snelwandelen, LPS:

Theo Tromp, coörd.

Mariet Ahlers

☎06-24175221

Hulstbosakker 47

5625 VS EINDHOVEN

Paul Canters

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coörd.

☎0499-473767

Lupinelaan 27

5691 WC SON

Peter van de Ven

Margriet Fischer

Hein Lenders

m.m.v. Philip Krul voor

snelwandelen

Clubreizen:

Theo Tromp,

Toon van Wordragen

Simon Willems

Jan Hendrix

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling vz.

Mia Dielesen

☎040 - 2552742

Diephuisstraat 24

5652 PA Eindhoven

e-mail:

m.dielesenbeerens@chello.nl

Hein Lenders

Jos van den Bersselaar

Ad Verbakel

Marinus van Roosmalen

Jacques Smits

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten,
Peter van de Ven,
Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

**Voor 19 november voor plaatsing in het
decembernummer 2001 (dat medio december
verschijnt.)**

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

**november 2001
JAARGANG 27, NR. 10**

Voorwoord

Nee we hebben geen nieuwe voorzitter, maar als ik dit schrijf dobert Marinus in een bootje ergens bij de Himalaya en maak ik van de gelegenheid gebruik om weer eens iets onder de aandacht te brengen.

We zien in dit boekje dat 4 OLAT-leden 25 jaar lid van onze wandelsportvereniging zijn. Natuurlijk kent iedereen Theo Tromp, ons erelid, hij zal binnenkort wel weer in ons midden zijn met allerlei verwachte en onverwachte activiteiten. Ook Klaas Bakker is geen onbekende, verschillende keren haalde hij in de afgelopen 25 jaar het OLAT-Nieuws, door het neerzetten van een denderende prestatie, of hij schreef zelf over één of andere belevenis. Anders ligt het voor Jan Cortenbach, een echte Brabantse jongen uit deze streek. Naast zijn studie voor landbouwingenieur in Wageningen behaalde Jan diverse nationale snelwandeltitels en hij werd door onze vereniging daarvoor beloond met het lidmaatschap van verdienste. Jan verblijft alweer enkele jaren in Beijing in China waar hij meewerkt aan een ontwikkelingsproject voor de landbouw. Een ander persoon is Ben van der Velden, hij was een aantal jaren voorzitter van de OLAT en werkte mee aan het clubblad. Verder streed hij op alle fronten, maar werkt nu meer op de achtergrond als 'wandelmakelaar'. We hebben elders in ons clubblad een portretje van Ben.

In november leggen wij als commissieleden onze verantwoording af aan de jaarvergadering. U leest in de bijlagen voor de vergadering hoe wijzelf denken over datgene wat we gepresteerd hebben, maar dat hoeft niet bij voorbaat ook uw mening te zijn. Was onze keuze van onderwerpen in OLAT-Nieuws de juiste, wij denken van wel want u leverde niet anders aan. Natuurlijk zijn we trots als leden via hun a-b-c laten horen dat zij ons clubblad als goed waarderen. Onlangs kreeg ik nog een briefje met mooie woorden: hartelijk dank voor de vele inspanningen om ons blad zo goed te krijgen en ook te houden. Het briefje kwam uit Broek in Waterland, ook een mooi plaatsje zoals we op de voorkaft kunnen zien. Niet alleen OLAT-Nieuws is dan aan het woord, maar ook Wandelwegen. Bestaan die nog?, zult u vragen. Nou en of, is het antwoord. Clubreizen: er is geen groter wandelfeest, maar vindt u dat ook! De Kempische Wandeldagen, zijn ze roemruchtig? Natuurlijk, want bijna 40% van de deelnemers is OLAT-lid en daar zouden ze zich bij onze winterseries de vingers bij aflikken! Zo stelt iedereen zijn prioriteit! De LPS: kunnen zij uw goedkeuring dragen, waren zij dat niet die in Weert te kijk stonden.?

Gelukkig kunnen we stellen: het bestuur zit met het gezicht naar ons toe, dus we spelen open kaart, daar is de jaarvergadering voor!

Er is ook feest, want maar liefst 83 dames en heren staan met naam geklasseerd in ons clubkampioenschap. Natuurlijk zijn er winnaars en die worden gefêteerd, maar ook zijn we trots op hem en haar die het lukte de finish van een Kennedymars te halen of die de beruchte tocht van 60 km in Heeze tot een goed einde wist te brengen. We zijn trots op Kees die in z'n eentje de OLAT-kleuren als snelwandelaar verdedigt.

Vraagt u ons op de Jaarvergadering of we willen aanblijven als lid van welke van voornoemde commissies ook, dan zult u een dankbaar antwoord krijgen.

Volgende maand is uw voorzitter er weer.

Ad van Asten, OLAT-Nieuws

Van de bestuurstaffel: door Hein Lenders

Op 2 oktober j.l. kwam het bestuur in vergadering bijeen. Na de evaluatie van de clubreis van 23/24 september werd voorbereidend gesproken over de Lichtstadavondwandeling op 6 oktober en onze eerste winterserietocht te Oostelbeers op 21 oktober.

Ook de komende Algemene Ledenvergadering nam veel tijd en aandacht in beslag.

De KNBLO gaat een bijeenkomst organiseren voor Lustrumlopers van de Vierdaagse. Helaas zijn niet alle personen, die daarvoor in aanmerking komen, bij het bestuur bekend. Dat is jammer, want daarom kan niet iedereen een uitnodiging tegemoet zien. Aan diegenen die wel bekend zijn is inmiddels een uitnodiging gezonden. De bijeenkomst vindt/vond plaats op 7 november.

Op 27 oktober heeft de NBWB vergaderd in Boekel, voor OLAT namen Toon van Wordragen en Hein Lenders deel.

Muntenactie: Om onze leden en andere wandelaars in de gelegenheid te stellen buitenlandse munten bij OLAT in te leveren zullen er bij de winterserietocht in november en de Grenzeloze Tocht op 28 december bussen worden geplaatst. Zoals inmiddels wel bekend zal zijn komt de helft van deze actie ten gunste van goede doelen die namens de nationale actie zijn aangewezen en de andere helft gaat naar OLAT.

Huldiging 10-jarig lidmaatschap: Personen die hiervoor in aanmerking komen staan elders in ons clubblad.

Bestuurskandidaten: aftredend zijn: Marinus van Roosmalen, Jos van den Bersselaar en Jeannette van Boerdonk.

De eerste twee personen zijn herkiesbaar, terwijl Jeannette van Boerdonk zich niet herkiesbaar stelt. Door het bestuur zal José Schimmel als bestuurslid voorgedragen worden.

Tenslotte werd Jeannette bedankt voor haar inzet en samenwerking, en werd het 'jammer dat ze weggaat' uitgesproken.

Tot een volgende keer, en blijf wandelen.

Hein Lenders

WINTERSERIETOCHT 18 november te Zeeland (Veghel-Uden)

Onze parkoersbouwer Ad Verbakel en vele andere medewerkers zijn dagen achtereen in de weer om voor OLAT een prachtig wandelparkoers uit te zetten en te bepijlen. Als beloning voor deze niet aflatende inzet zou het erg prettig zijn als zij ook eens een overweldigend aantal OLAT-LEDEN zouden treffen op een van de afstanden tussen de 10 en 40 kilometer.

U komt toch ook!!

Kijk ook eens op: www.wandel-olat.org/

Hier vindt u onze programma's met plaatskaartjes.

Jubilarissen OLAT

Namens OLAT nodig ik onderstaande leden uit om op zaterdag 24 november a.s. aanwezig te zijn op onze Algemene Jaarvergadering waar een ogenblik zal worden stilgestaan bij het langdurig lidmaatschap van onze vereniging gedurende respectievelijk 25 jaar of 10 jaar.

Als mensen verhinderd zijn en er toch prijs op stellen de onderscheidingen te ontvangen moeten ze even contact opnemen met mij om een afspraak hierover te maken.

25-jaar OLAT-lid:

Klaas Bakker,

Jan Cortenbach,

Theo Tromp,

Ben van der Velden

10-jaar OLAT-lid:

Mariet Ahlers-Geurts
Tiny Bakker-Schokker
Jan van de Boogaard
Will Breuer
Jan Bruel
Mat Crijns
Siebe van Elsloo
Hermaan Geenen
Wim van Gemert
Jacques van Griethuizen
Harry van Heel
Johan v. d. Hoogenhoff
Maria v.d. Hoogenhoff-v.Vijfeyken

Marika van Hout
Piet Huyberts
Antoon der Kinderen
Henny van de Laar
Cees Lambregts
Mariet van Lanen
Tjeu Looijmans
Frits Mennen
Jan Neggerts
Ria Neggerts
Marleen van Otterdijk-Schroen
Wil en M. Paardekoper
Cees Punselie

Mia Saes-Smolenaars
Willem Schoonhen
Kees Simons
Bep Smeets
Frans Smits
Marco Timmermans
Ronnie Timmermans
Dick Verhagen
Jeroen de Vries
Frans Willems
Anette Zwart

Secretaris w.s.v. OLAT

José Schimmel

☎ 040 - 2850809

Beste OLAT-leden,

Mijn naam is: JOSÉ SCHIMMEL

Graag wil ik me wat nader voorstellen. Ik ben zo'n veertien jaar geleden in aanraking gekomen met het wandelvirus. Destijds was mijn eerste kennismaking met de wandelsport het impulsief deelnemen aan de Kennedymars te Someren. Ik heb die 80 kilometer uitgelopen met aan de finish de gedachte: één keer en nooit meer..... Het is met zo'n monstertocht zo dat je de ellende snel vergeet en de leuke momenten je bijblijven; althans dat was bij mij het geval. Ik vergelijk het dan ook met een bevalling: zwaar maar het levert iets moois op. Dat mooie bestaat voor mij daarin dat het een overwinning is op jezelf. In de recreatieve wandelsport kun je immers alleen winnen van jezelf en dat is nu juist de charme voor mij. Ik ben geen streber, jaag niets na en ben een eenling.

Na die eerste K-mars vond ik dat ik toch maar iets meer moest trainen en dus ben ik samen met een goede vriendin wat kilometers gaan maken. In die tijd wist ik niets af van alles wat al bestond op wandelgebied, wist van geen paden of verenigingen. Dus we liepen maar wat, dachten dat we het wiel nog moesten uitvinden. We gingen af en toe richting Ardennen met ons tentje en struinden daar de heuvels af met oude stafkaarten en kompas (wat we niet wisten te gebruiken). Dat leidde ertoe dat we wel eens op privé-terrein door enge grote honden met ontblootte boventanden werden verwelkomd of andermaal midden in een spannende jachtpartij belandden. Toch kijk ik met plezier terug op die tijd.

Pas veel later, toen ik door omstandigheden mijn wandelmaatje moest missen, ben ik op zoek gegaan naar de mogelijkheid alleen te wandelen, maar dan wel met een "vangnet". OLAT werd voor mij dat vangnet: individueel wandelen maar toch indien nodig terug kunnen vallen op een groep.

De tochten van OLAT spraken me erg aan omdat het altijd mooie routes zijn en sinds een aantal jaren ga ik zoveel als ik kan mee met de clubreizen naar de Ardennen. Dat blijft voor mij een schitterend wandelgebied. Sinds een aantal jaren ben ik trouw wandelaar in Diekirch en ook de 4-daagse is, net als nog steeds de K-marsen, een aangename verslaving geworden. Onlangs heb ik de 4-daagse in Wales gelopen, waarvan elders in dit blad verslag. Ik zou nog veel meer willen, en als mij tijd van leven is gegund, hoop ik ook nog vele wandelwensen te kunnen vervullen.

Ik heb nu nog een druk bestaan: een gezin met 3 kinderen, een pleegkind en een baan met onregelmatige diensten, veelal in het weekend.

Toch meen ik tijd te kunnen vrijmaken om het secretariaat van OLAT over te nemen van Jeannette. Ik zal mijn best doen deze taak naar behoren uit te voeren omdat ik OLAT een warm hart toedraag.

Wellicht ontmoeten we elkaar tijdens een mooie wandeling.

Nellie Leijssen

Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven

☎040-2526772 e-mail nellie_leij@hotmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

Aangenomen:

Johan van Leeuwen	5611 TA Eindhoven
Wilhelmien van Rhooon-van Rijt	5685 GB Best
Tiny Hurkens	5434 LB Vianen (N.Br)
Ton Dorn	5631 KP Eindhoven

Adreswijziging:

Rob Vaessens Dr. Willem Dreesweg 401 Amstelveen naar:
Trudy Taal Bevelandsestraat 138 Scheveningen naar:
Ria van de Voort De Bussels 38 Veldhoven, als Ria Piek naar:

Gieterijstraat 10 7411 EC Deventer
Markenstraat 183 2583 PK Scheveningen
Strausslaan 14 5653 AJ Eindhoven

Ledenadministratie

Aanmeldingen:

Adriana Dusseljee van Laar	Waleweinlaan 18	5665 CK Geldrop
Winnifred van den Boom	Aquamarijn27	5629 HC Eindhoven
Marion Konings	Stomperstraat 92	5492 CP Sint Oedenrode
Nelleke Konings	Hoogstraat 71	5492 VV Sint Oedenrode

Opzeggingen:

Erik Mens en Petra Mens Boogartz uit Valkenswaard	Aggie Klein van Renswoude uit Apeldoorn
Frank, Sjors en Mieke Liebrechts uit Heeze	Roel Klein uit Apeldoorn
Ineke de Brouwer v/d Wouw uit Oisterwijk	Kor Zijlmans uit Kaatsheuvel
P.A.C.d Haens uit Bergeijk	Lenie Teklenburg uit Budel
Ger en Jacqueline Dietvorst uit Veldhoven	Thierry Raymakers uit Veghel
Crista Prins uit Rotterdam	Gerrit en Nancy van Oort uit Noordeloos
Jan en Trees van den Boomen uit Eersel	A.de Weerdt uit Budel

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

november

10	Netty van de Berg	Weert	25	Peter Koolen	Helmond
	Truus Mathijssen	Eindhoven	26	Piet Selten	Mill
11	Afra Groot	Helmond	27	Montse Sole Murciano	Weert
12	Wim Gevers	Den Bosch		Henk Treur	Geldrop
	Toos de Rooij	Breda	29	Jet van den Bersselaar	Eindhoven
13	Marieke Vloet	Uden		Kees Marijnissen	Breda
	Toos van Oorschot	Sint Oedenrode	30	Henk Aerdt	Nuenen
14	Atrid Vernie	Maasbracht	December		
	Ans Bouwe-v.d. Pol	Erp	1	Mario van de Kruis	Heeze
15	Wim van de Wal	Veldhoven	2	Pieter van de Mortel	Deurne
	An Klarenbeek	Raamdonksveer		Willie de Bie	Nistelrode
	Maria Jessurun	Boxtel		Inge van Egmond	Breda
16	Tonny de Vos-IJtsma	Bennekom	3	Liedeke Verhagen	's-Hertogenbosch
18	Susam Vereijken	Someren		Piet van Dongen	Eindhoven
	Leny van Roosmalen	Sint Oedenrode		Henny van de Laar	Son
19	Ad Mollen	Eindhoven	4	Hugo Prinsen	Valkenswaard
22	de Bruijne	Maarheeze		Jan van Eck	Sint Oedenrode
	Toos der Kinderen	Gerwen	5	Petra van Rooy	Breda
	Willy Senders	Eindhoven	6	Francien van de Laar	Son
	Wil Jacobs	Sint Michielsgestel	8	Peter Sanders	Mierlo
	Nellie Peters	Lage Mierde	9	Marieke van Ginkel	Best
23	Bert de Boer	Asten-Ommel		Wil van Coenen	Vught
	Frans de Wit	Waalre	10	Arie van Veen	Valkenburg Z-H
	Karin de Bruijne	Maarheeze	15	Piet van Bommel	Tilburg
24	Othmar Glänzer	Eindhoven		Jo v/d Akker	Heesch
	Mia van Grootel	Eindhoven		Louis Vernie	Maasbracht

Leden a-b-c

Mijn naam is Ben van der Velden en ik woon in Groenlo. Met een onderbreking van een paar jaar ben ik inmiddels in totaal 25 jaar lid van OLAT. Veel belangrijker is dat wandelen in het algemeen en OLAT in het bijzonder voor een groot deel mijn leven heeft bepaald.

Ik mag zeggen dat ik tegenwoordig beroepshalve wandel, omdat ik de helft van mijn huidige inkomen met wandelen verdien. Deels als free-lance reisbegeleider, deels als outdoorinstructeur en deels als eigenaar/directeur van Trans-World, dat ik vorig jaar heb opgericht.

Ik woon samen met mijn levenspartner Paula sinds anderhalf jaar in Groenlo en ik heb drie kinderen, waarvan mijn dochter Esther wereld-(nou ja...)beroemd is van de OLAT- (Vierdaagse-) verzorging.

Auto: Trans-World heeft een Fiat-Panorama, 2.5 TDI een 9-persoonsbus en dus indirect mijn eigendom. Ik rij daar meestal in voor diverse organisaties naar verschillende bestemmingen in Europa. Op het moment dat ik dit schrijf staat mijn busje bij de tweedaagse in Brno Tsjechië.

Boek: Wilde Zwanen van Jung Chang en als schrijver Wilbur Smith.

Clubblad: Het enige wandelblad dat ik bijna helemaal lees is ons clubblad. Van de wandelkrant 'te voet' lees ik ongeveer 50% van de artikelen en Voetnoten gaat al jaren lang ongeopend naar het oud papier.

Drank: Ik kom veel in België weet je! Rochefort 8 en Hoegaarden Grand Cru zijn mijn favoriete.

Eten: Mongolian BBQ bij Mr. Hong in Oslo en visgerechten in Ierland, Noorwegen en Japan.

Grootste hekel: Achterbaksheid. In de wandelsport heb ik enkele echte vrienden die ik alles toevertrouw. In de onderste la van mijn bureau liggen echter de 'gemeneriken'. (de gluipers.) Zij deden mij onrecht aan: ter meerdere eer en glorie van zichzelf. Om die reden moest ik ook enkele jaren mijn OLAT-lidmaatschap onderbreken. De meesten zijn inmiddels vertrokken uit de wandelsport.

Ik ga er trots op dat ik op de barricade stond (en nog sta). Na 25 jaar kan ik iedereen in de wandelsport nog fier in de ogen kijken!

Hobby: Reizen, dus ook de cultuur en de steden, maar de reis moet wel veel wandeldagen bevatten.

Een rondreis per touringcar door Maleisië of Sri Lanka (o.i.d.) doe ik dus nooit meer. Maar de Ice-line-trial in de Rocky Mountains, de Everest-trek in Nepal, de Tongariro-Crossing in Nieuw-Zeeland, de Inca-trail in Peru en de Takesi-trek in Bolivia, daar lust ik wel pap van.

Zo reis ik momenteel ongeveer 150 dagen per jaar de hele wereld rond om te wandelen. Ik heb van mijn hobby mijn werk gemaakt. (Sorry, ik was nog niet in Afrika en Australië.)

Jarig: 22 april 1943, nou weet je dus ook mijn leeftijd.

Mijn langste wandeltocht: 1973: Mergellandroute 135 km.

Kritiek op: de wandelsportbonden gebruiken hun energie en inzet om elkaar zo veel mogelijk tegen te werken. Als men de

laatste 25 jaar met dezelfde inzet en energie had samengewerkt zag het wandelplatform er nu heel anders uit.

Jammer, want de producties van onze wandelsportverenigingen zijn het waard ook door degenen die nu bij SNP, Djoser, Baobab en andere 'commerciële' wandelen, te worden bezocht.

Muziek: Session in de pub bijvoorbeeld in 'the Crane' in Galway Ierland.

Nooit: Nooit meer een bestuursfunctie in de georganiseerde wandelsport.

OLAT: Ik hoop dat ik nog lang lid kan blijven.

Prestatietocht: 80 km van Sittard in 11 uur 37 minuten en de Nacht van Loon met 102 km.

Roken: Blikje van 20 wilde Havanna's per maand is eigenlijk de tax. Maar soms...

Seks: Verandering van spijs doet eten.

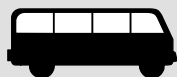
Televisie: Oppervlakkige ontspanning, kijken naar een bewegende schemerlamp. Je kijkt ernaar maar een half uur later weet je niet meer waar het over ging.

Uitgaan: Na 'CATS' heb ik geleerd plezier te beleven aan diverse andere musical-show-producties.

Vakantie: Eens per jaar met z'n tweeën.

IJskoud: Overdag: boven op het drielandenpunt Polen-Tsjechië-Duitsland tijdens de drielandentocht op 19 april jl. Vanwege de harde wind hingen de ijspegels helemaal horizontaal aan de bomen. Een foto maken was onmogelijk, de lens besloeg direct. En de koudste nacht was in Gorak Shep, de laatste lodge/hut voor het basiskamp van de Mount-Everest in Nepal.

Zwemmen: Op elke reis neem ik mijn zwembroek mee, ik kan zwemmen, maar niet als sport.

OLAT - CLUBREIZEN

Programma 2002

09 maart	GR 571	Comblain au Pont - Fonds de Quareux	27 en 18 km
20 april	GR 572	Long Champ - Trois Ponts	30 en 18 km
15 juni	GR 56	Hockai - Monschau	
24 augustus	GR 5	Saint Remy - Banneux	30 en 16 km
21/22 sept.	GR 56	Schonberg - St. Vith Jeugdherberg St. Vith	

Inschrijven: gironummer 706801

t.n.v. w.s.v. OLAT

Weert

minimaal een maand van tevoren met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand.

Inschrijfgeld: leden niet-leden

Weekend €50,00 €57,00

dagtocht €17,50 €20,00

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Prijzen zijn onder voorbehoud!

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag tot vrijdagavond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit **uiterlijk 10 dagen voor de tocht** is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van €1,10) worden teruggestort.

Opstapplaatsen en -tijden:

Eindhoven NS(Fuutlaan) 7.25 uur

Weert NS 8.10 uur

En bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Boxtel, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres: (vanaf december)

Theo Tromp, Daelenbroek 32, 6002 VN Weert, ☎ 0495-450325

E-mail: clubreizen@wandel-olat.org

Eindstand Clubkampioenschap OLAT per 1 oktober 2001

Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen

1 Hugo Prinsen	5260	28 Wim Brooymans	860	Wil Reefs	280
2 Klaas Bakker	4965	29 Jan Bruel	840	Fred Fisser	280
3 Rolf Craanen	4745	30 Anne Radder	760	P.J.v.d. Meijs	280
4 Michel v. Krimpen	4500	31 Henk Plasman	700	Toos van den Boom	280
5 Marcella Creemers	3750	32 Stefan Gauer	610	H.Haring	280
6 Theo Klanke	3585	33 Jans v Griethuizen	600	N. van der Hofstad	280
7 Ronald van Oort	3530	34 Trudy Taal	560	A.v.Neerven-v. Extel	280
8 Hannie Klumpkens	3330	35 Rini der Kinderen	560	Willem Steenbakkers	280
9 Kees Lambregts	3285	36 Ron Timmermans	550	A. Beekmans	280
10 Sjef Koolen	3225	37 Kees Mol	505	Jan Kvaestad	280
11 Conny Raymakers	2645	38 Jan van Boerdonk	480	Maria van Hoek	280
11 Huub Raymakers	2645	39 Theo van Hammond	480	A. Beex	280
13 Piet de Ruijter	2255	40 Jan Soetens	480	Jan van der Zanden	280
14 Paul Canters	2170	41 Anton Leijgraaf	480	M.H. van Eijk	280
15 Evert v. Ampting	2080	42 Claude Herman	450	Theo Gijzen	280
16 Henny v Megen	1905	43 Bert Timmermans	400	Rien van de Rijt	280
17 Frits Mennen	1880	44 Ben Duin	390	Jan Hoogeloon	280
18 Henk Vink	1785	44 Theo Tromp	300	73 Jacq van Steen	280
19 Frances Rouppe vd Voort	1720	46 Kees Punselie	300	74 Joop Krul	200
20 Frits v Duijnhoven	1490	47 Ben Smeenk	280	Piet van de Laar	200
21 Ad Mollen	1400	Ria Vredembregt	280	Margriet Fischer	200
22 Nancy Buckx	1300	Jose Schimmel	280	Jet van den Bersselaar	200
22 Riet Emans	1300	Gerrit Legierse	280	Johan v/d Hoogenhoff	200
24 Ad Verbakel	1115	Louis Beckx	280	Ad van Asten	200
25 Jack van Dongen	945	Wim vd Wittenboer	280	Ton van Dijk	200
26 Andre Loos	885	Henk Mikkers	280	81 Theo Beelen	200
27 Boetje Huliselan	880	J.M.C. Bouwe-vd Pol	280	82 Antoon Asveld	150
		J.v.d. Akker	280	83 Chris Sluijter	50

PROGRAMMA OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP 2002

Lange afstand tochten (puntenhonorering bij afleggen van reglementaire afstand)

Op **16-17 november** vervalt de Schaarse Bergentocht, hiervoor in de plaats komt de uitgestelde Euraudaxtocht van 30 maart j.l. de **7^e Nacht van Arnhem** over **75 km en 100 km**. PMT Deeldensweg 28 Schaarsbergen. 22.00 uur. Alleen de 100 km telt mee voor ons clubkampioenschap met 300 punten.

De volgende prestatie/wedstrijden waarbij punten zijn te behalen vinden plaats op **18 november** en op **2 december** RWV Langepad 16 R'dam-Kralingen. Start 11.00 uur 10 km. Alleen de best gerealiseerde tijd over de hele winterserie van RWV telt mee voor ons clubkampioenschap.

Om te worden opgenomen in het clubkampioenschap voor 2002 moet u met het onderstaande rekening houden: Per deelnemer geldt dat uitsluitend één tocht per weekend (vrijdag tot en met zondag) meetelt om punten te scoren. De deelnemer mag zelf bepalen welke tocht hij of zij laat meetellen voor het clubkampioenschap.

Na deelname aan 'n tocht dient u zich telefonisch of schriftelijk te melden bij de redactie van OLAT-Nieuws

☎ 0499-473767 (e-mailen kan ook): a.h.van.asten@hccnet.nl

De Sectie Lange Afstand van de KNBLO: kende de volgende Kennedy Walkers toe:

Brons 5x Kennedymars

W. van der Pluijm
P. Rademaker
F.H. Heering

Zilver 10x Kennedymars

A. Kanters

Goud 15x Kennedymars

P. Mooij

Long Distance Walker

Long Distance Walker

36 Martijn Biesmans de LAT
37 Frans Leytens RWV

Super Long Distance Walker

19 Klaas Bakker OLAT
20 Theo Klanke OLAT
21 Andre Zoon RWV

22 Hugo Prinsen OLAT

Master Long Distance Walker

09 Henk Vuijk RWV
10 Huib van Broekhoven RWV
11 Berrie van Heeswijk Tilburg
12 Ernst Westerhoff Waalwijk '82

Kalender snelwandelen:

november
18 Rotterdam RWV Tweede wedstrijd winterserie. Wegwedstrijden van 1 t/m 10 km in het Kralingse Bos. Ook prestatietocht van 10 km. De limiet is 1u30m. Aanvang 11.00 u, melden voor 10.15 u in de kantine van de atletiekbaan aan het Lange Pad. De ronde in het bos is 906 m lang en een kwartier lopen vanaf de atletiekbaan.
december
01 Zaandam Zaanland Indoorwedstrijden van 3.000 en 5.000m in sporthal "De Vang", Vermiljoenweg, Zaandam. Ronde is 111,11 meter lang. Alleen toegang met schone schoenen, die niet zwart af kunnen geven. Start vanaf 16.00 u, startnummers afhalen van 15.00 tot 15.30 u. Voorinschrijven is verplicht.
02 Rotterdam RWV Derde wedstrijd winterserie. Zie 18 november.
januari 2002
06 Rotterdam RWV Derde wedstrijd winterserie. Zie 18 november.

Informatie over wedstrijden in Duitsland en België is bij Philip op te vragen.

07 september Zaandam

De baanwedstrijden in Zaandam waren (door de regen?) weinig in trek. Ron Timmermans, die enkele weken met hechtingen en blauwe plekken had gelopen na een ongelukje met de fiets, deed het bevrijd van de hechtingen op de vijfduizend meter rustig aan. Vader

Bert Timmermans kampte een uur lang met de Belgische Liesbet Desmet en werd in de slotfase door haar op een meter of zestig gezet. Voor het eerst in vele jaren haalde de winnaar geen tienduizend meter tijdens het uur.

09 september Nederlands Kampioenschap

Het Nederlands kampioenschap 20.000 meter snelwandelen op de baan werd verplaatst naar Eindhoven. Helaas was het deelnemersveld kleiner geworden. De Engelsman Shaun Ligman en enkele Belgen kwamen niet, Fred Röhner kon zijn vakantie niet verzetten en Hans van der Knaap was als snelwandelscheidsrechter naar de Middellandse Zee Spelen in Tunis. Zo hadden we zes Nederlanders en twee Belgen aan de start. Al na on-

geveer een half uur kon titelverdediger Marcel van Gemert met drie rode kaarten voor gebogen knie stoppen. Zo kwam Pedro Huntjens aan kop te wandelen. Die positie behield hij de rest van de wedstrijd. Daar achter was het spannender. Ongeveer halverwege passeerde RWV-er Richard Leijenaar LAT-lid Theo Koenis. Henk Plasman volgde dit tweetal op korte afstand en was zeker niet kansloos voor een medaille.

Richard bouwde zijn voorsprong echter rustig uit, terwijl Henk Plasman er tegen de verwachting in niet in slaagde de achterstand op Theo Koenis te verkleinen. Het verschil werd juist groter en Henk eindigde met

15/16 september 28 uur van Roubaix: Een limiet voor Rieks.

Gingen vroeger veel Nederlanders naar deze wedstrijd, nu waren het er slechts twee. In het Nijmegen-Rotterdam weekend reisden de RWV-ers Frans Leijtens en Rieks Haan met een Hart van Brabant verzorgingsploeg naar Frankrijk. Frans presteerde in zijn drukke afstudeerjaar beter dan verwacht en benaderde zijn persoonlijke record tot twee kilometer. Hij eindigde met 204,195 kilometer als zestiende. Rieks Haan kon echter

29 september Best baanwedstrijden van Generaal Michaelis: Een record voor Henri Gest.

Driëntwintig mensen waagden zich aan de vijfduizend meter op de baan. Hierbij was Marleen Radder, die na haar winst in de lange afstand wedstrijd Chalons - Colmar (360 km) maanden met een onwillige knie worstelde. Ze benaderde haar Nederlandse record op de drieduizend meter tot op drie tellen, daarna ging het moeizamer door gebrek aan trainingskilometers. Wel slaagde Zaanlander Henri Gest er in zijn eigen record op de vijfduizend meter bij de Mannen 80+ te verbeteren. Aangemoedigd door dochters en schoonzonen haalde hij keurig wandelend zo'n veertig tellen van zijn beste tijd af en finishte in 38.54,4.

1.50.51,7. Zo stonden Pedro (1.43.25,2), Richard (1.46.22,2) en Theo (1.47.47,8) op het podium. Vijfde werd Marcel Bunschoten en de zesde plek was voor Hans van Wakeren.

met een limiet voor Parijs-Colmar terug naar Groningen. In 28.05.08 legde hij 227,160 kilometer af. Dat was goed voor een tiende plek in deze wedstrijd. Op de Ranglijst Aller Tijden van Nederlandse mannen staat Rieks nu vijfde. Volgend voorjaar wil hij proberen een tweede limiet (200 km binnen een etmaal) te wandelen. En dan lokt Parijs-Colmar natuurlijk!

Henk Plasman eindigde als tweede in 25.51,1. De jeugd had vakantie gehouden en alleen de veteranen (die tegenwoordig masters genoemd worden) presteerden als verwacht mocht worden. Ron Timmermans bleef binnen het halve uur, zijn tijd was 29.39,9 en Marco Timmermans traint weer heel voorzichtig na zijn lange om medische redenen gedwongen stop. Hij hoopt in Eindhoven eind oktober een rustige drieduizend te wandelen.

Met een hartelijke groet, Philip Krul

ZONDAG 21 OKTOBER 2001 OOSTELBEERS

Het was al weer een tijd geleden dat we bij OLAT waren, behalve tijdens de Kempische dan, maar vandaag dus wel. Kennelijk waren we niet helemaal wakker, want via een erg toeristische route vanuit Berlicum kwamen we uiteindelijk via Westelbeers, Middelbeers in Oostelbeers.

Van de voorspelde vele en langdurige regen klopte gelukkig niets. Het was wel wat bewolkt maar zeker niet

koud. Bij de start was het een gezellig weerzien met OLAT-bekenden en toen gestart. Gewoon op de 20 km, want we kennen de parkoersen van OLAT, die zijn mooi maar pittig.

Wie het parcours had uitgezet daar kwamen we snel achter. Vlot na de start gingen we het verharde pad af en werden het zandpaden met nogal mulle ondergrond. Dat het prachtig was is zeker. Kortom écht OLAT!

Als je door de prachtige bossen loopt ga je vanzelf wat fantaseren. Ik bedacht dat geen enkele winkel in tapijten/vloerbedekking zulke mooie kleuren bij elkaar kan verzinnen als hier in het bos. Ook de ondergrond dan weer mul, dan korrelig, (knisperende eikenboombladeren) dan weer superluxe: over lariksnaalden. Op een gegeven moment, ik weet niet eens meer of het links of rechts af was, leek het of er een levensgrote deur werd geopend en wij mochten het grote (dieren)bos instappen. Het was heel donker en de sparren /dennen waren meters en meters hoog. Het was er doodstil en het leek -om weer in realistische termen te spreken- of er net gestofzuigd was, zo schoon was het er. Herkent u het? Het zachte mos en de miljoenen naalden voel-

den heerlijk zacht aan onder de voeten. Paddestoelen zagen we wel, maar de meeste waren of verdord of al helemaal beschimmeld. Ik heb dus ook geen kabouters meer gezien. Wel waren er veel van die stuifzwammen, die bollen geel met zwarte puntjes. Als je daar dan op stampt komt er een wolkje uit. Mag niet, ik weet het, maar af en toen een beetje ondeugend zijn moet kunnen.

De eerste rust hadden we al op 5,2 km en dat was weer een prima OLAT-wagenrust.

De volgende rust op 10,2 was in de Jacobushoeve. Een trefpunt voor Santiago-gangers. Het had wel wat vond ik, de eenvoud, de hartelijke ontvangst, de rust.

Het volgende stuk van deze tocht voerde ons menigmaal langs de oevers van de Beerze en toen begon ik te snappen waar de namen Middelbeers, Oostelbeers, etc. vandaan komen. Toen we dachten dat we er bijna waren had de parkoersbouwer nog weer een leuk weggetje gevonden. Het was een klein beekje dat kriskras door het bos kronkelde en het bijbehorende paadje ging nog eens heuveltje op en af.

Kortom, het was weer een groot genoegen deze OLAT-tocht te lopen, complimenten voor Ad Verbakel, de parkoersbouwer, wij hebben genoten en we komen weer terug.

Bedankt mensen van de verzorging, het was weer een hele geslaagde zondag. *Lies Wesseling*

GESLAAGDEN OP ONZE WANDELWEGEN

DATUM	NAAM	WANDELWEG	NUMME	Aantal x gelopen
10-10-2001	Rudolf Esterer	Graaf van Hornepad	55	1e x brons
10-10-2001	Rudolf Esterer	Hertog Hendrikpad	448	1e x brons
19-10-2001	Gerrit de Gier	Graaf van Hornepad	56	1e x brons
19-10-2001	Gerrit de Gier	Hertog Hendrikpad	449	1e x brons

ONZE (OLAT-)NOOR IN AMSTERDAM

door Peter van de Ven

Gisteren hebben wij met vier man de winterserietocht van Oostelbeers laten schieten - was trouwens toch erg moeilijk met het openbaar vervoer te bereiken - om Jan de Noor (echte familienaam Kvaestad) aan te moedigen tijdens de Marathon van Amsterdam. We hadden hem echter te "zwak" ingeschat, want toen we in de buurt van het Olympisch Stadion langs het parcours gingen staan was hij al 4 minuten binnen. Zijn tijd over de halve marathon: 1.26.???. Hij was zo verguld met onze belangstelling dat wij na afloop ook een medaille kregen, en dat terwijl wij die dag nog geen 3 kilometer gewandeld hadden (wel misschien 21 kilometer met de tram)! Jan, proficiat, en op naar de (hele) Marathon van Eindhoven in 2002 (hoeven wij ook niet meer zo ver te reizen)!

WANDELLEN OP DINSDAG

Winterprogramma 2001-2002

<u>DATUM</u>	<u>ROUTE</u>	<u>STARTPLAATS</u>	<u>STARTPUNT</u>	<u>ADRES</u>
13 nov	Huygevoortroute	Oostelbeers	Café DeToverstaf	Andreasstraat 10
27 nov	Brekxse Hovenroute	Moergestel	R.K.Kerk	St. Jansplein
11 dec	Kranerijroute	Gemert	VVV kantoor	Ridderplein
8 jan	Woekensroute	Oirschot	Café 't Vrijthof	Molenstraat 6
22 jan	Abdijroute	Valkenswaard	Venbergse molen	Molenstraat 211
5 feb	De Liskes	Bergeijk	Café De Vier Linden	Eijkereind 29
19 feb	Heeze/Leenderoute	Heeze	Café De Gouden Leeuw	Nieuwendijk 5
5 mrt	IJzerenmanroute	Vught	Natuurbad IJzeren Man	Boslaan 45
19 mrt	Maashorst	Nistelrode	Bezoekerscentr. Slabroek	Erenakkerstraat

Meer info? Bel Truus 040-2110413 of Jos 0495-535848

Zomaar een zonnige dag in Zuid-Limburg.

Door Margriet Fischer

Zomaar een vrije dag met mooi weer, dan ga je toch lekker wandelen.

Eerst was het plan om naar Loosdrecht te gaan, maar dat is toch al gauw 2 uur reizen. Dus de trein genomen

naar Maastricht en daar een leuke wandeling gemaakt door het Savelsbos.

Direct uit het station de merktekens gevolgd van het Pieterpad, en al snel verlaten we Maastricht in

oostelijke richting. De eerste heuvels en mergelgroeves dienen zich aan, het is nog een beetje heilig, maar de zon schijnt warm en zorgt voor mooie lichteffecten tussen de bomen, die al prachtige herfstkleuren vertonen. Half oktober en het zweet staat op m'n kop!

Na de dorpjes Bemelen en Cadier en Keer waar de hoofdstraat is opgebroken waardoor we een markering missen, drinken we op een bankje onze meegebrachte koffie en eten onze boterhammen op.

De route loopt over holle wegen, eenieder die ooit in Limburg heeft gewandeld, weet dat dat wegen zijn met een speciaal karakter, en hoewel het panorama nihil is, is het uitzicht bijzonder. Voornamelijk de flora en fauna zijn heel boeiend. We komen meerdere bergen zand tegen, die vossenholen blijken te verbergen.

Het lijkt of holle wegen zijn uitgegraven of aangelegd, maar in werkelijkheid zijn zij ontstaan door uitspoeling in de lengterichting van het dal. Vooral door het jarenlange gebruik als weg wordt de holle weg steeds holler. We maken nu een doorsteek naar het Pelgrimspad, maken gebruik van trapjes in de route en komen zo in het Savelsbos, een natuurreservaat, dat zich onafgebroken slingert van Cadier en Keer tot Eijsden. Er staan

enorme woudreuzen want het land was hier te steil om landbouw te beoefenen. Bijzonder is de hoeveelheid vuursteen, vroeger moet hier een heuse speerpunten- en bijlen-industrie zijn geweest.

We komen langs een aantal geurige boomgaarden waar de appels ons toeroepen: pluk mij, pluk mij; maar overal staat een hek omheen. Dan ineens staan daar een aantal kisten appels vers geplukt langs de weg om naar de veiling gebracht te worden. Helaas is er niemand aan wie we kunnen vragen of we er een mogen pakken. Maar lekker die appels!!!

We blijven de route volgen door het Savelsbos en onderweg nemen we nog een kleine pauze in het zonnetje. Er liggen veel tamme kastanjes op onze weg en die lusten wij ook, net als de bramen.

Om uiteindelijk op het station van Eijsden te geraken lopen we nog een stukje over het Krijtlandpad en als we op het station aankomen hebben we geluk, want we hoeven maar 5 minuten te wachten op de trein uit België die hier slechts eens per uur rijdt. Moe na 22 km, maar voldaan en zondoorstoofd kunnen we in Maastricht nog even een Belgisch biertje drinken voor we de reis terug naar Weert aanvangen.

SJEF KOOLEN OP ZIJN WEG NAAR SANTIAGO DE COMPOSTELA

*reisverslag van 2 april tot en met 27 juni 2000,
deel 6*
(aan de hand van zijn dagboek)

We verlieten Sjef terwijl hij genoot van de avondzon op het balkon van zijn kamer in de Franse Pyreneeën. Voor hem ligt de Spaanse grens, het vijfde land op zijn pelgrimage dat hij morgen zal betreden. Nog een dikke 750 km voor de boeg.

Tussen Ad en mij is het net als in een huwelijk, af en toe

kibbelen we...

Om halfacht zijn we al op pad. Een heerlijke wandeltemperatuur van 25° zal ons vandaag vergezellen, alleen er staat een stevige bries van zo'n 8 à 9 bft. Het wordt een echte werkdag met een paar stevige klimmetjes. Wat te denken van: Pic d'Itchachéguy – 1161 m; Col de Chau Pignon – 1233 m; Col de Bentarte – 1337 m; Pic de Leizar Atheka – 1409 m; Mendi – Chipi 1506 m; en de Col Alto - Biscar – 1266 m.

We zien onderweg ontzettend veel schapen en paarden, maar ook lammengieren en valengieren en zelfs steenarenden. Op de Pignon passeren we een prachtig Mariabeeld en ergens langs de weg staat een kruis dat er aan herinnert dat daar een pelgrim overleed op zijn weg naar Compostela. Na 4 uur

wandelen treffen we een monument met daarop de nog

af te leggen afstand naar Santiago de Compostela van 764 km.

Na een mooie wandeldag bereiken we omstreeks 15.00 uur Roncesvalles, waar we onderdak krijgen in een klooster. We hebben volop tijd om onze zaken op orde te stellen en kopen en passant ook een routebeschrijving. Ik bel naar Tini en Thea die een paar dagen naar de Achterhoek gaan.

In de avondmis, die om 20.00 uur begint, zijn wel 100 pelgrims aanwezig. Na afloop krijgen we de zegen.

In een vooraf besproken restaurant eten we onze eerste Spaanse maaltijd en die bevalt ons wel. Ook de prijs van f 13,00 voor: stokbrood, wijn, macaroni met zalm en friet, en ijs na is een prettig pelgrimsprijsje.

We wandelden vandaag 22 km over een goed met de schelp en gele pijlen van de Camino gemarkeerde GR 65. Een schitterend onweer besluit deze eerste Spaanse dag.

Onze volgende morgen begint in het klooster al om 6.00 uur, dus we kunnen vroeg op pad. Nieuwe avonturen wachten ons op: een leuk parkoers, voor de verandering gaan we ook weer eens door veel bossen. We lopen nu in een dal van de Pyreneeën, het pad is bezaaid met kiezels en forse keien. De bergschoenen komen hier goed van pas. Zeer opvallend hier in Spanje zijn de huizen en boerderijen die een heel andere bouwstijl hebben dan in Frankrijk. Na een uurtje wandelen eten en drinken we iets in Burguete. Het is zaak ons nu eerst te oriënteren op de Spaanse gewoonten, zoals b.v. bankzaken.

Onderweg is niet veel te beleven en dan ga je op dingen in de lucht letten. Zo'n 20 gieren cirkelen op een zeker moment boven ons, maar zodra ze merken dat we Hol-

Toeristen doen zich voor als Pelgrim

Ook hier is het alweer om 6.00 uur dag. Na ons ontbijt in het restaurantje gaan we om half 8 op weg. Vandaag willen we wat extra kilometers maken. Onze conditie is prima en de mooie variant die we volgen voldoet prima, ook al is die wel wat zwaarder dan het officiële pel-

grimspad.

We laten de Pyreneeën achter ons. Het traject is nu glooiend met de bergen als horizon. Rijpe korenvelden bieden een mooie aanblik. De dorpjes die we passeren

landers zijn verdwijnen ze. In Zubiri doen we onze eerste bankoefening. We wisselen zonder enig probleem onze Franse francs in voor peseta's en slaan meteen een flink voorraadjie van dat geld in. Later zal blijken dat een heel pak van die waardepapertjes amper voldoende is voor een pilsje. Ons doel voor vandaag is Larrasoaña en dat bereiken we zonder enige problemen. Ook het vinden van onderdak lukt ons meteen. In een restaurant informeren we naar de etenstijden.

Terwijl we in het dorpje wat rondkijken, praten we ook met twee Duitse vrouwen. Dezen hebben wel een heel vreemde manier bedacht om de bagage mee te nemen op pelgrimstocht. Ze duwen een soort handkar vooruit, met het gevolg dat ze nauwelijks nog de armen kunnen bewegen van de spierpijn en de handen hebben ze ook nog hard nodig om het onafscheidelijke sigaretje te behandelen.

Deze avond zitten we met een zeer gevarieerd gezelschap aan tafel: één Zwitserse, één Duitse en één Braziliaanse vrouw die wel het hoogste woord heeft. Een Belg en een Fransman vertalen een en ander zo goed mogelijk voor ons. Ons Spaans woordenboek, dat niet was aangekomen op het post restante adres, missen we toch wel.

Daarna zitten we nog geruime tijd gelaten bij elkaar in een speelruimte, terwijl er een onweersbui over het dorpje trekt. En onder het genieten van het hemelsvuurwerk, bedenk ik dat de kibbelpartijtjes tussen Ad en mij net zijn als in een huwelijk, maar samen zullen we het einddoel wel halen.

We liepen vandaag 28 km.

zijn goed onderhouden. Ook met een temperatuur van ongeveer 27° is het hier goed wandelweer.

We komen vandaag door Pamplona, gelukkig staan de stieren op stal en kunnen we vrij door de straatjes wandelen. We doen onze boodschappen met opgewekt gemoed, want de prijzen vallen hier niet tegen. Tijdens de siësta eten we ons net ingeslagen voorraadjie ook maar meteen op: 2 sinaasappels, 2 appels, 2 stokbroden, ½ l yogodrink, ½ l chocolademelk, 1 pond boter en 1 pot jam hoeven we dan niet verder mee te sjouwen. Het oude gedeelte van Pamplona is fantastisch en hier hadden we best een rustdag willen houden. Er staan prachtige huizen en we bezoeken de kathedraal die naar ze zeggen de mooiste kruisgang van heel Spanje bezit. Bij de universiteit krijgen we een stempel, ze bewonderden onze moed om van zo ver de tocht te voet naar Compostela aan te gaan. Vermoedelijk heeft Sinterklaas ook een vaste stek in deze plaats want het uiterlijk van de knapen die hier rondlopen heeft veel weg van de Zwartepieten die hij jaarlijks mee naar Holland brengt. Als we onze reis weer voortzetten beseffen we dat we nu toch gaan verlangen naar het einde van deze onvergetelijke wandeltocht. In de berm genieten we even van de omgeving, tenminste dat verzekert Ad me, want ik ben meteen in slaap gevallen. Deze middag passeren we

een prachtig monument van smeedijzer dat een groep pelgrims onderweg voorstelt. Enkele steenarenden zwermen even boven ons, maar verdwijnen snel. Dan gaan we een lange afdaling aan en bereiken tegen 19.00 uur Puente la Reine. In dit plaatsje is het klooster al overvol met pelgrims en we worden naar een hotel verwezen dat ook een refugio voor pelgrims heeft. We genieten er van een heerlijk pelgrimsdiner. Aan tafel zit ook een Oostenrijkse die we de afgelopen dagen regelmatig hadden getroffen. Vanavond kan ik m'n normale bedtijd weer alle eer aandoen, maar niet voordat ik 39 km in m'n dagboek heb genoteerd.

Dan verslaap ik me ook nog, want het is al kwart voor zeven als ik de ogen weer open. Het vertrouwen in mijn biologische klok was de afgelopen tijd vanzelfsprekend, maar die moet ik nu toch even bijstellen.

Het Spaanse parkoers begint een vertrouwd beeld te krijgen: in de nette dorpjes is overal een waterbron voor de pelgrims en een zitbank. Ook zijn er voldoende winkeltjes.

Met de opgegeven afstand van de GR 65 of z'n variant klopte vandaag iets niet, want ofschoon we slechts een half uurtje oponthoud hadden gehad presteerden we slechts 19 km in 5½ uur.

In Estella begint het te regenen en in de eerste refugio waar we langs komen is plaats, dus we houden het voor vandaag voor gezien. Hier ontmoeten we ook 3 jonge Belgen: 2 jongens en 1 meisje rond de 18 jaar. Ze zijn in Vezelay gestart en ze hebben elkaar nooit eerder ontmoet. Ze maken deel uit van een Belgisch jongerenproject, waar ik zo mijn bedenkingen bij heb. Morgen zullen ze worden bezocht door de projectleider.

We wandelen ook nog even rond in Estella waar veel monumentale gebouwen en paleizen staan, ook zijn er van die leuke smalle straatjes. Estella is ook bekend omdat hier in 1833 Don Carlos tot koning werd uitgeroepen. Deze plaats ligt aan de voet van de Montejurra 'de bedevaartberg' van de Carlisten. Terwijl we nog een laatste pilsje drinken en het vele publiek dat op de been is aanschouwen, bedenk ik dat het Spaanse volk een beetje stug overkomt. Een kopje koffie van de refugio is het laatste voor vandaag.

Vanmorgen maken we zelf ons ontbijt klaar. We zijn vroeg opgestaan en kunnen om 7.00 uur al weg. We zijn nog geen uur onderweg of het begint alweer te onwieren. We volgen slingerpaadjes door de rotsen en later tussen korenvelden door. Het is nu open terrein met afwisselende vergezichten, maar de paden worden gaandeweg onbegaanbaar door de regen die het wegdek tot een rode modderbrij maakt. Bij elke stap verplaats je zo'n 5 cm brij. In Los Arcos kunnen we boodschappen doen. Ze hebben hier heel lekkere tarwekoeken, die ik

later nergens meer getroffen heb. Op een post restante adres sturen we post naar huis en kopen postzegels en een telefoonkaart. Met de vers gepinde 25.000 peseta's moet ik voorlopig wel vooruit kunnen. Ook hier in Spanje verschilt het van dorp tot dorp om je centen uit de muur te krijgen. We drinken onze koffie en hebben een ogenblik tijd om het toch wel aparte dorpje en publiek dat er rondloopt iets nader te bekijken.

Als we weer op weg gaan, begint die rode brij ons al vlug te vervelen en we besluiten de D 111 te gaan volgen, die is weliswaar niet zo mooi, maar met dit weer wel praktischer. Verscholen in onze poncho trekken we verder in een langgerekte rij met andere pelgrims. Het landschap is duidelijk anders: cultuurgrond met druiven en asperges en verder heidevlaktes in afwisseling met heuvels.

Om halfvijf vinden we onderdak in een refugio in

Viana. We doen onze inkopen voor het avondeten. Samen maken we ons prakje klaar, maar als we gaan eten blijk ik de bereidingswijze in het Spaans niet goed te hebben begrepen, of Ad was zijn kooklessen vergeten, in ieder geval was het niet te ...eten. Gelukkig is onze verstandhouding goed en om zo'n voorval valt best te lachen.

's Avonds lopen we nog even rond in Viana. We bellen naar huis, met Tiny en Thea is alles prima. In een bar lust ik wel een borreltje cognac. We treffen er een meisje uit Friesland, ze is alleen op weg en voelt zich eenzaam.

Een onenigheid tussen enkele Spanjaarden en een Fransman geeft te denken. In dit geval moet ik de kant van de Fransman kiezen; hij is het oneens met enkele Spaanse toeristen, die zich voordoen als pelgrims om in de refugio de beste slaapplekken te krijgen terwijl ze net voor de refugio uit een auto zijn gestapt. Later gaan ze de hele procedure ook nog filmen om thuis indruk te kunnen maken. De echte pelgrims kunnen dit niet appreciëren evenmin als wij die er vandaag weer 39 km te voet op hebben zitten.

Tini, als jij vandaag met ons had gewandeld had de tocht zeker 3 dagen geduurd

Het heeft iets weg van vakantie als je 's morgens je slaapzak opentrekt en je dag begint met stokbrood en warme chocomel. We kiezen weer voor de variant, want

de paden zijn opgedroogd. Het parkoers is mooi en niet zwaar. In de omgeving waarin we nu wandelen overheerst de druiventeelt.

Veel hadden we al gehoord over een vrouwtje dat hier ergens een stempel aanbiedt in het pelgrimspas. Even voordat we Logroño binnengaan treffen we haar. Voor een paar peseta's krijgen we een mooie stempel op onze kaart en ook een paar vijgen op de koop toe.

Logroño is een oude stad met aantrekkelijke bezienswaardigheden. We bezoeken de kathedraal en gaan ook nog een paar andere gebouwen binnen. Op de daken zitten veel ooievaars, ze nestelen hier. Persoonlijk vind ik deze ooievaars er vies uitzien, ooievaarsonwaardig, echt van die stadsooievaars denk ik zacht bij mezelf. In deze streek zien we nog veel andere soorten vogels, en ik vind het jammer dat ik mijn verrekijker niet bij me heb om ze van dichtbij te kunnen bekijken. Er zijn soorten bij die ik nooit eerder zag.

Als we in de dorpjes waar we doorheen komen onze stempelkaart tonen, hebben zelfs de Spanjaarden respect voor de afstand die we hebben afgelegd. Ook onze verstandhouding met andere pelgrims is zeer goed. We stoppen even in Navarreta om koffie te drinken. Het dorpje is maar klein en de ooievaars die hier nestelen zien er ook meteen veel verzorgd uit.

We wandelen daarna nog een heel eind verder en komen in Nájera, dat een apart stadje is. In de refugio worden we welkom geheten door een Nederlander. Later blijkt dat hij de voorzitter is van het Genootschap van Sint Jacob in Nederland. We brengen een bezoek aan de kathedraal waar vreemd genoeg alle beelden zijn onthoofd, ik wist niet dat de beeldenstorm tot hier had gereikt.

Omdat we al drie dagen niet veel anders dan stokbrood hebben gegeten, besluiten we maar weer eens uit te gaan eten. Ad doet zijn best om het beste van het beste op het bord te krijgen, maar als dat dan 2x soep en vla na blijkt te zijn, wordt dat lachen en is een bord spaghetti als toetje vlug bijbesteld.

Nog even naar Thum en Marietje gebeld, en dan ben ik op tijd naar bed na een drukke dag van 35 km.

Als we om halfzes wakker worden is alles en iedereen al volop in de weer, dus wij staan ook maar op. Ontbijten doen we op ons gemak en om 7.00 uur zijn we alweer op weg. De weersomstandigheden zijn goed en er duikt weer eens een klimmetje op. Op zo'n 800 meter hoogte zien we in de verte de sneeuw nog op de bergen liggen.

We zitten nog steeds midden in het druivengebied, met eindloze rijen betonnen waterbakken die de omgeving ontsieren. Ook de sproeiinstallaties zijn hier niet van het kleinste soort. Ik kan niet precies nagaan waar het water vandaan wordt gehaald, maar ik denk toch dat het uit de grond wordt opgepompt. Toch mooi om zo'n gebeuren eens van dichtbij te zien. De kerktoren van Azofra huisvest diverse ooievaars. Ik maak voorlopig m'n laatste foto want de batterijen zijn leeg.

We komen nu in een vlakte die wordt overheerst door tarwe- en gerstvelden. In een oud dorpje La Rioja staan

we versteld van de vriendelijkheid, zelfs de politie wijst ons hier spontaan de weg. De straten zijn geplaveid en op verschillende plaatsen zie je de pelgrimsschelp erin verwerkt, zodoende is ons pad duidelijk te volgen. Over Santa Domingo de la Calzada bereiken we tegen halfzes Belorado.

We merken dat we niet alles meer in ons opnemen van hetgeen we onderweg zien. De belevenis begint een sleur te worden. De refugio hier in Belorado is ondergebracht in een zijvleugel van de kerk. Ze zijn vol als wij arriveren, maar na enig overleg kunnen we met nog 10 andere pelgrims op de vloer slapen. Terwijl Ad ons huishouden doet, waaronder de noodzakelijke was, ga ik boodschappen doen. Toevallig kom ik langs een schoenmakerij waar ze direct mijn schoenen willen repareren. Voor 800 peseta's zijn ze gemaakt, het kostte wel wat extra tijd en Ad vroeg zich ondertussen af waar ik bleef. Samen gaan we daarna nog wat winkelen. Als iedereen klaar is met eten, wordt de eetzaal omgebouwd tot slaapzaal en kan ik weer op tijd onder de voren. Ik vergeet echter niet eerst in mijn dagboek te schrijven dat er op de kerktoren een nest met twee jonge ooievaars zit en dat de afgelegde afstand voor vandaag 43 km bedraagt.

Voor mij was de snurkwedstrijd die nacht geen optie, naar ik later hoorde behaalde Ad de derde prijs. Het opstaan wordt hoe langer hoe gekker. Hier is het om halfzes 's morgens al een heksenketel. Iedereen wil weg, en om 7.00 uur zijn Ad en ik nog de enige overgebleven gasten in de refugio.

We volgen een mooie natuurroute door bossen en langs rotsen, dan weer open stukken waar je ver weg kunt kijken. We stijgen geleidelijk tot 800 meter. In het plaatsje San Juan d'Ortega stappen we even binnen in een zeer oud café. De muren zijn rose geschilderd en de kleine dikke kasteleinsvrouw past perfect in het interieur. Ze is spontaan en ze brengt ons de bestelde koffie. Even lopen we nog de kerk binnen en krijgen van de pastoor een mooie stempel in ons pelgrimspaspoort. We beginnen nu ook door te krijgen waarom de pelgrims 's morgens al zo vroeg op pad willen. Ze wandelen slechts tot de volgende refugio en ze zitten al uren van te voren te wachten tot die de deuren openen. Ze willen allemaal de beste plaats hebben.

Tini, als jij vandaag met ons had gewandeld dan had de tocht zeker 2 dagen langer geduurd. We wandelen door een bloemenpracht waarvan we veel soorten nog nooit hebben gezien. We stijgen naar 1200 meter en komen door dorpjes die voor 50% zijn vervallen. Terwijl we even op een bank zitten te rusten, tellen we onze gezamenlijke portemonnee na en als verrassing tref ik daarin de telefoonkaart waarvan ik dacht dat ik die een tijd geleden was vergeten in een telefooncel. Jammer, hier in Spanje heb ik niets meer aan die kaart.

Op de kerktoren zie ik een nest met 4 jonge ooievaars, wat kan het leven mooi zijn

De nacht brengen we door in een hotel in Villafria. We willen onszelf eens goed verzorgen. Eigenlijk zijn we een beetje wereldvreemd geworden, we hebben geen besef meer van wat er elders gebeurt, ook het tijdstip waarop het E.K. voetbal zal beginnen is ons ontgaan. We hebben vandaag 40 km afgelegd.

De privé-sfeer die je in een hotel treft geeft toch enige rust.

Vanmorgen zijn we alweer vroeg op pad. Ad vergeet zijn stok en moet even terug. De enkele kilometers tot Burgos zijn saai, want we lopen langs een drukke verkeersweg.

In Burgos wachten we in een cafeetje tot de fotozaak open gaat, want ik heb batterijen nodig voor m'n foto-toestel.

Opvallend hier in Spanje is, dat de mensen voordat ze naar het werk gaan eerst iets eten en drinken in het café. We kijken 2½ uur rond en hebben veel historische gebouwen

gezien. De bouwstijl is zeer apart. Je waant je hier in Burgos in een volledig andere wereld. De stad is gelegen op een hoogvlakte in de provincie Oud-Castilië. Hier werd in de 11e eeuw de legendarische en nationale held El Cid geboren. Van verre zagen we al de torens van de gotische kathedraal boven de stad uitsteken, maar nu we er vlakbij staan zien we dat de kerk helemaal wordt gerestaureerd. Het is toch goed dat we voor deze variant kozen en zo alle mooie plaatsjes en steden in deze omgeving zien. Ook geen zoek meer, zoals in Frankrijk, nu hoeven we alleen de pijlen te volgen.

In de middag komen we door Tardajos waar we een restaurant binnengaan om iets te eten, en dat smaakte

goed. Ik betrap me erop dat ik steeds meer naar huis bel, is dat heimwee?

De omgeving is hier wat ruiger en we zien veel koppels patrijzen met jongen. Op de cultuurgrond wordt veel gerst en tarwe verbouwd. Ik let er ook steeds op wat er in de lucht gebeurt, en zo zie ik bij onze binnenkomst in het plaatsje Hornillos del Camino 16 valse gieren overvliegen.

Onderweg zijn we vergeten inkopen te doen en in de refugio van dit bergdorpje is geen eten te koop, ook zijn er geen winkels. Gelukkig vinden we wel een restaurantje waar we iets kunnen eten.

Als gevolg van ons bezoek aan Burgos, kan ik voor vandaag slechts 25 km noteren.

In de refugio verblijven ook een groep jongelui die pas twee dagen onderweg zijn en nu al overal pijn voelen. We vertrekken al om 7.00 uur na het drinken van een kop thee, meer hebben we op dit moment niet. Het is koud en we wandelen in lange broek en trui. De omgeving bestaat uit een eindeloze hoogvlakte en in het bergdorpje Hontanas kunnen we voor het eerst vandaag iets eten: een half stokbrood met een glas wijn. Ook andere pelgrims die hier passeren hebben nog niet gegeten en zo wordt alles broederlijk gedeeld.

Tussen Ad en mij is wat wrevel ontstaan, merken we, en we besluiten als volwassen mannen de zaak ook meteen uit te praten. Per slot van rekening hebben we niet allebei hetzelfde karakter.

Ondanks de vlakte die we voor ons ligt is het parkoers niet saai, vooral de vogels zijn interessant. Vandaag vergeten we niet om boodschappen te doen en die gelegenheid doet zich voor in Castrogeriz waar we ook koffie drinken. We krijgen nu enige kronkelende landweggetjes tot we in Itero de la Vega komen. Hier ga ik weer bellen, want mijn schoonmoeder wordt vandaag 80 jaar. Zij belooft me een fles Jägermeister als ik de tocht uitloop, dus die is ze kwijt.

In een verbouwde school in Boadilla del Camino kunnen we overnachten. In het dorpje is alles te koop. Terwijl we op de binnenplaats van het gebouw in het zonnetje zitten te genieten en ik m'n verslag schrijf, kijk ik omhoog naar de kerktoren en zie een nest met 4 jonge ooievaars. Wat kan het leven mooi zijn.

Vandaag wandelden we 40 km.

Als ik nu de kaart omsla die ik als handleiding bij dit dagboekverhaal gebruik, zie ik in noordwestelijke richting Santiago de Compostela liggen, het einde van deze pelgrimstocht komt in zicht...we treffen elkaar volgende maand voor het afscheid.

Tweedaagse wandeltip

Vanaf station Boxmeer buslijn 23 (Hermes ma/za 1x per uur, zo 1x per 2 uur) uitstappen halte 'De Boswachter', de beschrijving van het Peellandpad volgen naar Handel (14 km. Hotel, L&O). Verder door de Boekelse Peel, langs Huize Padua naar Volkel 15 km. In het dorp Volkel buslijn 21 naar Eindhoven of Nijmegen (1x per uur).

Deze wandeltip komt van het Wandelplatform LAW. De wandelgids van het Peellandpad is te koop bij de adverteerders in ons clubblad €11,50

Peellandpad: Stippelberg - Handel - Volkel

Trainingsweekend vrijdag 11 t/m zondag 13 januari 2002

Ons 11^e wandeltrainingsweekend staat weer voor de deur. Wilt u zeker zijn van een plaatsje dan moet u zo spoedig mogelijk contact opnemen met **Henk Plasman:**

Weegbree 81, 5684 JC BEST

☎ 0499 – 30 03 24

E-mail: hplasman02@freeler.nl

Het weekend wordt georganiseerd in vakantieboerderij 't CAVES te Wintelre.

Helaas kan slechts een beperkt aantal personen deelnemen, dus bel of mail nu!! Zie ons programma 2002

Ze ligt er

Milieu 2000, september 2001

Woensdagmorgen 1 augustus zijn 25 arbeiders om 6.00 uur 's morgens ter hoogte van Brug 12 aan de Gestelse Dijk begonnen met de montage van een hangbrug over het Kempisch kanaal in Lommel. Met een lengte van 80 meter is het de langste voetgangersbrug in Limburg. De brug weegt 70 ton en ligt 7 meter boven het wateroppervlak. Door het niveauverschil van 3,5 meter tussen beide oevers heeft de Duitse ontwerper, Wolfgang Grauber, gekozen voor een S-vorm. Voor deze brugontwerper is dit trouwens niet zijn eerste proefstuk, voor de wereldexpo van 2000 in Hannover ontwierp hij al een brug met een kronkel. Die brug werd één van de hoofdingangen naar het expoterrein. De brugonderdelen voor de brug in Lommel werden vanuit het Zuid-Duitse bedrijf 'Graubner' via de Rijn en de Zuid-Willemsvaart naar hun eindbestemming verscheept. Het duurde dan ook enkele dagen vooraleer de 400 km afgelegd waren. Enorme kranen van telkens 400 ton tilden de onderdelen op terwijl ze millimeter bij millimeter aan mekaar werden gekoppeld. Wat we tijdens de nationale wandeldag op 27 februari 2000 niet konden verwezenlijken, zal nu te beurt vallen aan de Grenzeloze Tocht op 28 december 2001.

10 jaar samenwerking met OLAT (Nederland) wordt beklonken met het inwandelen van deze fraaie wandelaarsbrug. Onze club krijgt er in de vorm van de nieuwe hangbrug een attractiepool bij.

Driedaagse wandeling rond Dinant

Door: Mirjam Naninck

Omdat ik graag wandel maar vanwege moeilijke voeten niet meer erg ver kan wandelen, en omdat ik toch nog vakantiedagen over had, besloot ik met een vriendin te boeken voor een wandeldriedaagse in de Ardennen.

We begonnen onze midweek in het dorpje Denée, onder Namen. Een rustig, piepklein dorp.

Onze gastvrouw, een vriendelijke Brabantse - Marleen - zwaait de scepter over de gastenkamers. Mooie slaapkamers, lekker eten, 's avonds heerlijk zitten in de tuin bij de konijntjes...

De eerste dag liepen we rond Denée, ruim 18 kilometer. Dat waren er wat meer dan gepland, omdat we ergens de weg kwijtraakten. Erg was dat niet, integendeel, want de natuur is er prachtig, de zon scheen en we deden ons onderweg te goed aan de bramen die overal groeiden.

Drie abdijen deden we op deze tocht aan. De abdijtuinen waren ideale rustplaatsen waar we van onze meegekregen lunch genoten en de abdijen zelf waren het bezichtigen meer dan waard!

De volgende dag liepen we over heuvels en door dalen naar La Bottine, een plaatsje net buiten Dinant.

Gewapend met stafkaart en routebeschrijving raakten we toch weer de weg kwijt maar vriendelijke Fransen zetten ons weer op het goede spoor. We liepen 20 kilometer, over zandpaden; af en toe een gehuchtje, een ruïne, een boerderij, beekjes maar vooral erg veel rust en erg veel prachtige natuur.

Onze bagage werd intussen vervoerd naar La Bottine. Daar wordt de chambres d'hotes beheerd door Guido, een Vlaamstalige Belg. Zijn vrouw kan geweldig koken en ook hier biedt de tuin 's avonds genoeg zitplekjes waar je je met een boek en een wijntje terug kunt trekken.

De derde dag was de allermooiste; 18 kilometer rondom Dinant. In de verte zagen we 'kletterwanden' waar druk geoefend werd, we kwamen aan bij een kasteel dat te bezichtigen was, we zagen sporen van everzwijnen en van herten, we zagen een buizerd heel erg dichtbij komen, en toen het even regende schuilden we in een verlaten houthakkershutje midden in een bos. Er is enorm veel te zien en te genieten in die streek!

Omdat we na de tocht nog energie over hadden liepen we ook nog de 3 kilometer naar de stad Dinant om daar de citadel, kerk en saxofoonstandbeelden te bewonderen (en terug natuurlijk). De volgende ochtend na het ontbijt bracht Guido ons terug naar Denée waar onze auto stond. We passeerden het dorpje Weilen, een echt middeleeuws plaatsje, een parel! Dit dorpje is sinds kort ook opgenomen in de route, hoorden we later.

Kortom: een aanrader voor mensen die van natuur, wandelen, rust, een beetje cultuur (en lekker eten!) houden. Je kunt de tocht beginnen op elke dag van de week. Voor informatie kun je bellen naar Marleen (0032.71.799.201) of e-mailen: sanseveria@pi.be zie nieuwe advertentie in ons clubblad.

Llanwyrtd Wells (kleinschalige 4-daagse).

Door: Josee Schimmel.

Het is al volop grillig herfstweer deze tweede week van september. Zware regen en zelfs hagel worden afgewisseld door perioden met een stralende zon als ik op zondagochtend vertrek voor deze wandelvakantie met Jago-Travel. Ik ben, na een extreem drukke periode, doodmoe en baal van het slechte weer. Ik vervloek mezelf: waarom geen weekje tropisch in plaats van het toch altijd al natte Engeland? Bovendien heb ik voor het eerst in mijn leven een "georganiseerde" reis geboekt; ik ben absoluut geen groepsman, meer een eenling. Kortom volop twijfel en het enthousiasme op een laag pitje.....

Het gezelschap voor deze reis bestaat uit 16 deelnemers met Theo Tromp en Ben van der Velden als reisleiders / chauffeurs; samen vullen we twee busjes. Ons busje vertrok vanaf Weert, het andere vanuit Bunnik. Mezelf voorgesteld aan de anderen voor zover nodig want het blijken in meerderheid OLAT-leden! Gezellig kletsend op weg naar Oostende. Aldaar bleek de boot niet te varen vanwege het slechte weer; we werden doorgestuurd naar Calais. Wij haalden de boot net, het andere busje niet.... Zij konden pas twee uur later varen. Het was een onrustige overtocht en een van ons werd ernstig zeeziek. Gelukkig een korte oversteek, al snel doken de witte krijtrotsen van Dover op.

Dwars door Kent, onder Londen door, richting Wales. Nog een pittig eind rijden, laat in de avond werden we warm welkom geheten in de pub, gelegen naast ons "Guest House", door Clive en zijn vrouw. Typisch engels: gebloemd tapijt, veel variatie in bieren, hoffelijkheid. De hongerigen onder ons konden er nog een hapje eten. De meesten zochten het bed op terwijl Theo met een paar anderen de komst van het andere busje afwachten, dat rond 01:00 uur arriveerde.

De accommodatie was sober maar schoon, naast de slaapkamers, twee woonkamers, 'n grote keuken en een diepe tuin. Een reisgenoot was fel antirooken dus werd de kleinste woonkamer ons rookhol. (Gek genoeg was

het daar de rest van de week meestal het drukst en gezelligst, zodat ook onze antirooker er meestal vertoefde.) Op maandag was een excursie gepland door Elan Valley. Het begon met een bezoek aan de oudste pub van de regio, sinds 1100 gevestigd in een klein boerderijtje. Vervolgens langs stuwdammen en meren door het weidse landschap met ontelbare schapen. Idyllisch voor ons toeristen, schrijnende ellende voor de boeren door de hier nog steeds voortdurende MKZ crisis. Naar mijn zin teveel in de bus rondgereden deze dag, na de lange reis gisteren had ik hier nu niet zo'n behoefte aan. Later hoorde ik dat het mogelijk was om een voederplaats voor roofvogels te bekijken, jammer een gemiste kans. Die avond was er een bijeenkomst in The Victoria Hall, alwaar uitleg met betrekking tot deze 4-daagse door de innemende organisator Gordon Green. Helaas door de MKZ slechts 38 deelnemers dit jaar. Het gebied is pas 6 weken geleden opengesteld. Grote stukken zijn nog steeds afgesloten, het is nog steeds niet zonder risico's. We moeten dan ook over met ontsmettingsmiddel behandelde matten lopen voor en na de wandelingen. Gordon is extra blij met de "grote" deelname uit Nederland. We krijgen een routebeschrijving, een startkaart en waarschuwingen. Het lopen door de "moors", de veenmoerassen, blijkt niet geheel zonder risico. Je kunt er aardig in wegzakken, er is geen pad en de route is heel sober gemerkt met lintjes (als de schapen ze tenminste ongemoeid laten). Mist kan hier plotseling opdoemen en wel zo dat je geen hand voor ogen ziet. Een van onze reisgenoten heeft dat in het verleden eens meegemaakt. Zaak dus om hier niet alleen rond te struinen. Tot slot wenst hij ons succes en is het tijd voor een pint.

Iedere ochtend klokslag 9 gaan we van start. Het landschap is werkelijk betoverend en zo verrassend afwisselend: groene weilanden, hagen, bossen, stroompjes, watervallen en "moors". Ik ben vooral onder de in-

druk van de ruige veenmoerassen zover het oog reikt. Bloeiende gaspeldoorns, heide en ontelbaar veel varen- en mossoorten. Hier en daar al de diepe oranjertinten van de aankomende herfstpracht zichtbaar. Grillige bomen en volop roofvogels, waaronder mijn favoriet: de rode Wouw. Machtig mooi!

Af en toe wel erg steil, een stok is hier geen overbodige luxe. Ik heb er geen dus ga af en toe op voeten en handen. Zo ook Coby die daardoor haar vinger ernstig blesseert. David, onze controlepost/koffie en thee schenker/morele steun en toeverlaat / verzorger / ambulancechauffeur, verbindt haar vinger met liefde(!) en vermoedt een breuk.

Later die week, na twee ziekenhuisbezoeken, blijkt dat niet het geval.

Waarschijnlijk een peeskwestie; hoe dan ook de vinger blijft krom.

Gelukkig wandel je toch hoofdzakelijk met je voeten, dat kon dus gewoon doorgaan.(wel de kortste afstand tot spijt! van haar trouwe vriendinnen).

Na de eerste wandeldag horen we bij terugkomst over de afschuwelijke ramp in New York. Onthutst kijken we naar beelden op de TV in de pub....

Toch vinden we dat we niet kunnen ontbreken in de Victoria Hall, waar speciaal voor ons iedere avond "amusement" is georganiseerd. Deze avond speelt een band. Ze starten met één minuut stilte en passen daarna het programma aan door alleen rustige liedjes te spelen die worden afgewisseld met voorgedragen gedichten. De dagen hierna wordt toch nog prettig gewandeld. Je bent op vakantie, maar toch speelt het steeds door je gedachten. Je probeert de beelden van de ramp te verdringen en nog enigszins te genieten.

Alle elementen trotseren we deze week: stormachtige wind, striemende regen maar ook zon. Genoten van de mooiste regenboog ooit....

Na de ontberingen van de dag brandt steeds de open haard in de bar van het hotel, waar je je genoeglijk aan kunt warmen.

De meesten lieten zich smakelijke maaltijden voor-schotelen door Theo, die 3 dagen voortreffelijk heeft gekookt. Ik en enkele anderen hebben in de pub gegeten. In tegenstelling tot de slechte reputatie van de engelse keuken was het boven verwachting en bovendien heel betaalbaar.

Oubolligheid ten top: een avond volksdansen en een avond mannenkoor en als uitsmijter ook nog de tom-bola! Sommigen vonden het leuk, anderen zagen er de humor van in en zo werden het voor eenieder toch nog amusante avonden. Spannend was ook een inbraak en diefstal van Arie's stok.

Door kordaat optreden van de kroegbazin en de plaatselijke politie snel opgelost: de dieven in de kraag gepakt en Arie zijn stok terug.

De laatste avond was er de officiële prijsuitreiking compleet met fotograaf. Voor ons natuurlijk de prijs voor de grootste buitenlandse groep! Daarna het "blarenbal" waar we flink de beentjes van de vloer hebben getild bij de wereldse klanken van een countryzanger uit Nashville(?!

Ach, je moet er toch zelf wat van maken en dat hebben we zeker gedaan. Er was een prima sfeer in de groep en ondanks de ramp hebben we heel veel gelachen. Nancy vond alles "schitterend", zelfs toen ze tot haar middel in het moeras zakte.....

De volgende ochtend na het ontbijt om 5.00 uur alles inpakken zodat we om 6.00 uur de terugreis konden aanvangen. Het is vrij stilletjes, ik ben in gedachten verzonken. Terug naar de "echte" wereld, waar de omvang van de ramp en de impact ervan me in zijn complete waanzin zullen treffen.

Nog even de beleving van deze in alle opzichten mooie wandelweek proberen vast te houden.....

Ik ben altijd dol geweest op het boek "In de ban van de Ring" van J.R. Tolkien. Hij heeft de inspiratie voor zijn uitgebreide en fantasierijke landschapsbeschrijvingen opgedaan in Wales. In zijn land van hobbits, elfen, tovenaars en natuurwezens is alles bezielt, zelfs de bomen.

Welnu, die bezieling, dat was voor mij al wandelend bijna voelbaar. Het is een mystiek gebied; de oude Keltische cultuur die je inademt als je op een oud kerk-

hof de schots en scheve grafstenen met de prachtige Keltische kruisen aanschouwt. Zelfs de taal heeft iets onwerkelijks: rhyngwladol cymru (??), dat is toch abacadabra, tovenaars taal.

Het is raadselachtig, fabelachtig mooi in Wales. Een aanrader. Zie advertentie in ons clubblad.

EEN TWEETAL VERHALEN WAT DICHTER BIJ HUIS, EN ÉÉN IETS VERDER...

Door Peter van de Ven

23 SEPTEMBER: DE STRABRECHTSE HEIDETOCHT

De eerste tocht vond plaats vanuit Heeze. De afgelopen twee jaar had ik haar gelopen met Rein Arnold (een maand geleden abonnee, maar inmiddels ook lid uit Den Haag). Toen moesten we altijd vanaf het station 1400 meter lopen, nu lag het startlokaal maar 150 meter daarvandaan, de kantine van korfbalclub "Elkerlyc". Een veel plezieriger locatie dan "De Hooizolder" van de afgelopen jaren, want daar zat je in een ruimte zonder ramen en de consumpties waren duur, omdat op de begane grond een 2- of 3-sterrenrestaurant in hetzelfde pand gevestigd is. Ondanks het feit dat ik een uur eerder startte dan vorig jaar zag ik niet veel wandelaars, wel een "OLAT-beroemdheid": Hein Lenders.

Na een kop koffie gedronken te hebben gestart, en binnen tien minuten was ik in het buitengebied van Heeze. Via een landelijke weg kwam ik na een half uur op een punt, waar OLAT tijdens de KWD een verzorgingspost had ingericht, daarna liepen we langs de Strabrechtse Heide richting Geldrop.

Aangezien dit de Strabrechtse Heidetocht was, moesten we natuurlijk die heide op, dus op een gegeven moment rechtsaf langs een manege, en daar lag zij. Vanuit die manege vertrokken regelmatig huifkarren en paarden met wagens, die namen deel aan een puzzeltocht.

Toen we de heide opliepen, leek het weer een positieve wending te krijgen, de zon leek door de wolken heen te komen. De bepijing liet me even in de steek bij de splitsing van de 15 en de 27 (=29) kilometer. Gelukkig wist ik van vorig jaar nog, welke kant ik op moest. Hein Lenders was ik toen gepasseerd, die liep 15 kilometer, want via de GSM had hij gehoord, dat hij bezoek zou krijgen.

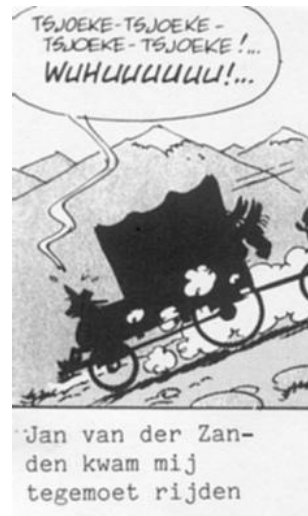
Hein, had dat ding dan toch thuisgelaten!

Via nog een stukje heide, waar ik niet van weet of het daar de Mierlose of de Strabrechtse Heide heette en door een bos ging het richting Lierop. De lucht was inmiddels helemaal grijs geworden, en het begon behoorlijk te regenen.

In Lierop maar een lange rust genomen, en dat was geen onverstandig besluit, want toen ik bij "Het Jagershuis" (overbuurman van de KWD-controlepost, waar we eigenlijk niet hadden moeten rusten) wegging, werd het droog.

Bij het verlaten van Lierop kwamen mij twee huifkarren tegemoet, en een van hen had een voor OLAT be-

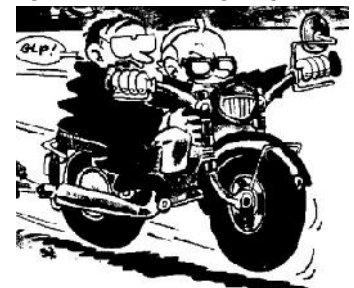
kende koetsier: Jan van der Zanden. Ik had al gehoord dat hij bij "De Aardborsthoeve" die dag paarden zou aanspannen, maar dit soort ritjes behoorden ook tot zijn werkzaamheden. Als hij nou maar niet een te fanatiek medewerker van die evenementenboerderij wordt, want wij hebben hem bij OLAT veel te hard nodig!

Via een fietspad volgden we geruime tijd het Starven. Toen kwamen we terecht op de weg Someren

- Heeze. Daar liepen we een kleine twee kilometer overheen en hier was het derde grootschalige evenement van die dag: meer dan honderd motoren met zijspan. Dit was het uitstapje voor de bewoners van Huize Providentia uit Sterksel. Hier was ook een overdekte rust van de organisatie in een garage. Kort daarna gingen we

voor de tweede keer de Strabrechtse Heide op, en toen volgden een paar langere onverharde paden van respectievelijk tweeneenhalve en één kilometer. Het weer zat nog steeds

Uitje voor de bewoners van Huize Providentia

mee, de zon probeerde weer tevoorschijn te komen. De tweede rust van de organisatie sloeg ik over, want op het eindpunt lonkten de goedkope Trappisten. Daarvoor liepen we nog langs het kasteel van Heeze. Daar kwam ik nog drie secretaresses tegen van Theo Tromp, pardon, ik zeg het verkeerd, drie dames die meer dan drie keer met de Theo Tromp-reizen mee zijn geweest. Toch nog in de regen arriveerde ik bij de finish. De Trappisten waren op, omdat de avond daarvoor het 25-jarige bestaan van de korfbalclub gevierd was, maar toch heb ik een mooie wandeldag gehad.

30 SEPTEMBER: DE KERNENTOCHT.

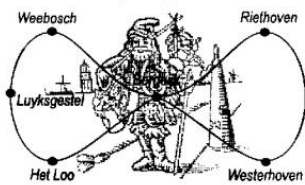
Een week later met de fiets vanuit Veldhoven naar Riethoven. In het Landelijk Wandelprogramma stond dat de start van de Kernentocht in Luyksgestel was, maar vanwege een pendelbusstelsel was het in principe mogelijk om in zeven plaatsen te starten.

De Kernentocht is door "De Grenslopers" in 2000 voor het eerst georganiseerd, op verzoek van de gemeente Bergeijk, die een wandeltocht die alle kerkdorpen, die zij in het laatste decennium "ingelijfd" hadden met elkaar verbond, een leuk idee vonden. Zo kon je in de

vorm van een acht door al die plaatsen lopen, met Bergeijk als centraal punt.

Om kwart over tien startte ik vanuit Riethoven, en door een aantal hectaren bos ging ik naar Bergeijk. De Grenslopers hadden duidelijke pijlen, fel rood, waardoor het routeboekje nauwelijks geraadpleegd hoefde te worden. Een keer ging het slechts mis, maar met een beetje logisch redeneren was je spoedig weer op het

W.S.V. "De Grenslopers" Luyksgestel

Kernentocht

Heesakkers uit Eindhoven, en ik besloot met hem verder te lopen, een kleine acht kilometer naar Weebosch. Dit gebied was iets meer wijde blik dan het eerste traject, en een twintigtal minuten was het een beetje vervelend links van de weg lopen. Want alhoewel het hier landelijk is, rijdt er toch nog behoorlijk wat verkeer. Het weer was voortreffelijk: weliswaar was ik begonnen onder een grijs gehemelte, nu was de zon doorgekomen, en die zou tot zes uur vanmiddag blijven schijnen. De regen was zo aardig om de nacht tevoren en de nacht daarna te vallen. In Weebosch een verrassing: ons lid Piet Timmermans bemande daar, samen met twee dames, de post. Van hem en Peter ben ik iets wijzer geworden over de Grenslopers, en ik moet zeggen, je moet er bewondering voor hebben: de club bestaat ongeveer acht jaar en ze hebben rond de 500 leden. Daarmee zijn ze na OLAT de tweede grootste wandelclub in Noord-

goede pad. De laatste 1790 meter moesten we noodgedwongen langs een drukkere weg lopen, maar daar lag gelukkig een fietspad langs. In Bergeijk was de rust in "De Kattendans", het culturele centrum. Hier trof ik voor de tweede keer vandaag Peter

Brabant. Zo iets kan natuurlijk alleen maar als je goede tochten en een goede PR (Public Relations) hebt.

Nu was ik toegekomen aan het kortste traject van vandaag: zes kilometer naar Luyksgestel, waar de meeste van de 600 deelnemers (een verdubbeling ten opzichte van 2000!) gestart waren. Ook nu weer veel bos. Peter was op mij vooruit gelopen. De meest opvallende plaatsen op dit traject waren "De Zwarte Bergen", het recreatieterrein waar "onze" Grenzeloze Tocht de laatste jaren start en een schietterrein. Jammer dat nog zoveel mensen zo hoognodig een geweer ter hand moeten nemen, maar ieder zijn eigen hobby, en zij zullen heus niet voorop staan, als er vrijwilligers voor een Derde Wereldoorlog gevraagd worden.

De laatste 1500 meter naar Luyksgestel waren ook zeer fraai, een fietspad door een bomenlaan, met een beekje langs zij. De meeste bramen waren nog rood, zouden die voor de echte vorst nog rijp worden?

In Luyksgestel geen rust in "De Drie Linden". De Grenslopers waren zo verstandig geweest om uit te wijken naar gemeenschapshuis "De Eijkholt". Dit had iets te maken met kritiek die Belgische wandelaars negen jaar geleden over de eerste gelegenheid hadden geuit: consumpties veel duurder dan in België en als druppel die de emmer deed overlopen een onvriendelijke bediening. Hier finishte ook Dree, ook vaak bij OLAT-tochten aanwezig.

Voor mijn laatste traject, Luyksgestel-Het Loo, had Peter Heesakkers mij gewaarschuwd: een beetje saai, veel wijde blik en verharde wegen. Toch nog enige animatie, vanwege het oogsten van maïs en een visvijver. Het Loo is een gehucht/buurtschap, dat tegen Bergeijk aanligt. Hier finishte ik om kwart over vijf. De pendelbus liet nog even op zich wachten, maar dat was voor mij en twee andere finishers geen probleem. Dit was mijn eerste wandeling bij "De Grenslopers", en er zullen er zeker meer volgen!

EINDHOVEN - OIRSCHOT - NIJMEGEN, 6-7 OKTOBER IN VOGELVLUCHT

Eindhoven, 6 oktober: Onze eigen Lichtstad Avondwandeling. Hier kwamen 240 wandelaars op af, zeer weinig ten opzichte van andere OLAT-wandeltochten. Toch nog 3 wandelaars uit Heerlen en 2 uit Sittard. Vorig jaar ben ik - heel laf - niet verder gekomen dan café 'Ramona', omdat ik het lastig vind om bij kunstlicht pijlen te volgen of de routebeschrijving te lezen. Nu had ik hiervoor Ad Mollen "ingehuurd". Op deze manier toch nog een aantal lichttaferelen gezien en ook nog een pad, dat ons pad kruiste. Bij café 'De Overkant' aan de Boschdijk was het helaas na vier kilometer einde oefening, toen werden we overvallen door een hoosbui, en die duurde meer dan een uur.

Omdat er nog andere manieren zijn om van de Lichtjesroute te genieten (auto/bus/fiets/motor) denk ik dat er op die avond toch nog 2500 figuren "en route" moeten zijn geweest.

Zondag 7 oktober: De tocht van Wandelvereniging (niet te verwarren met wandelcomité!) Best in Oirschot. Hier zet "onze" Joop Krul de routes uit, op die dag waarschijnlijk voor de laatste keer. Na tien jaar vond Joop dat iemand anders maar een keer het stokje moest overnemen.

Mijn reis naar Oirschot strandde in de Eindhovense wijk Genderbeemd, een essentieel onderdeel van mijn fiets werkte niet mee, dus maar naar huis gelopen/gestept. Met de reservefiets een uur later weer dezelfde kant op, maar omdat ik in Best ook nog zo'n 20 à 25 minuten moest wachten op de (niet) aansluitende bus, "doorgestoomd" naar Nijmegen, waar vlak bij het station, in het Kolpinghuis WIOS haar jubileumtocht organiseerde. WIOS is eigenlijk geen wandelclub, maar een verzorgingsteam, dat ingehuurd kan worden door andere Nijmeegse wandelclubs.

Ik schreef in voor de twintig kilometer, wel jammer dat het startbureau 's-middags al om vier uur sloot, had dat i.v.m. het heugelijke feit niet wat later mogen zijn? Het parcours: zeer fraai: Kronenburg Park, zicht op de Ooypolder, Ubbergen, Beek, Berg en Dal, het Afrika Museum, Groesbeek. Er moest geklommen worden, maar niet dusdanig dat je elke tien minuten weer op adem moest komen. Er was een goede verhouding tus-

sen verharde en onverharde paden. Het weer: zonnig, bijna twintig graden.

Toen ik om kwart over vier weer terug was in het Kolpinghuis, tikte iemand mij op de schouder, en tot mijn verrassing bleek dat "onze" Joop Wesseling te zijn. Hij was daar DE Marsleider. Volgend jaar staat deze tocht weer in het Landelijk Wandelprogramma, en ik kan haar aan iedereen aanbevelen!

OP STAP-met Constant

Deze keer wandelen we met Constant op twee IML-tochten.

Einhornmarsch te Seefeld

Op woensdag 19 september vertrekken we met een touringcar vanaf het Jaarbeursplein in Utrecht. Na een tussenstop in Nijmegen reizen we dan via de grensovergang bij Venlo naar Duitsland. Al vlug verlaten we de autobaan en maken een reisje langs de Rijn. Maar, na een oponthoud in Remagen voor een lunchstop in 'Hotel Rheingold', wordt het idyllische reisje alweer vlug een gejakker over de snelweg naar Würzburg, waar we even de benen strekken.

De nacht brengen we door in het Lobinger hotel 'Weisses Ross', te Langenau.

Donderdagmorgen omstreeks 9.00 uur zijn we weer gereed voor vertrek. We volgen de autobaan tot Kempten en kiezen dan voor rustige, maar bochtige wegen die ons via Nesselwang en Pfronten bij de Oostenrijkse grens brengen. Ook hier is de grenspassage geen probleem en we komen al vlug in Lermoos waar we een koffiestop houden. In Innsbruck krijgen we wat meer tijd om rond te kijken en daar is de Theresienstrasse met het 'Gouden Dak' het centrale punt van de Altstadt. In Seefeld zet de chauffeur ons af bij 'Hotel Bergland', waar we een paar dagen zullen verblijven. 's Middags trekken we met de hele groep naar de WM-Halle waar de registratie voor de wandeldriedaagse plaatsvindt.

Dan volgt om 18.00 uur de officiële opening rondom de muziekkiosk in het Kurpark. Het is een muzikale happening met afwisselend enkele toespraken. Dan gaat het in optocht achter de muziek aan naar de WM-Halle voor een groots Oostenrijks buffet met aansluitend een folklore-avond.

De wandeldriedaagse start vrijdagmorgen om 8.00 uur met de zogenaamde Drie Meren Wandeling. De eerste kilometers gaan door het dorp en we moeten al enige klimmetjes maken. Dan verlaten we de bebouwde kom en gaan over de Kirchwaldhöhe en door het Klosterbräuwald naar de Wildmoosalm voor de eerste verzorging. Hierna krijgen we een mooi zicht op de Wildmoossee, waar we straks ook nog langs zullen wandelen. Koeien met bellen zijn ter afwisseling leuk om naar te kijken. Terwijl we in Buchen van onze rust genieten, zien we ver weg in de diepte een kerkje dat tegen een helling aanligt. In Mösern is op de rustplaats

voor muzikaal vertier gezorgd. Dat geeft de wandelaar weer moed en opgewekt nemen we tot slot van deze eerste wandeldag de Sportalm en melden ons dan bij de finish. De wandeling bood veel afwisseling en het bleef droog. Na het boerenbuffet in de WM-Halle volgde nog een muzikale afsluiting van de avond.

De wandeling op zaterdag wordt de 'Play Castle Wandeling' genoemd naar Play Castle, een kasteel waarbij de grote rust wordt gehouden, en waar de wandelaars in de gelegenheid zijn een expositie te bezoeken. We komen in Ankerschlag, Moosrain en volgen nog een spoorbaan tot Giessenbach. In deze plaats is restaurant 'Ramona' als verzorgingspost aangewezen.. Voor we het einde van deze wandeling bereiken, komen we eerst nog in Bodental waar ook een verzorgingspost is ingericht. De laatste kilometers gaan door het Bauerenwald en het Drahnachtal. Om 18.00 uur volgt in het Casino een officiële prijsuitreiking voor wandelaars die European Walker of International Master Walker worden of een speciale rangorde hierin behalen. Mij valt de eer te beurt om de blauwe onderscheiding in ontvangst te nemen voor het volbrengen van 75 IML-wandelingen. Ook krijg ik een boek aangeboden met oude prenten van Seefeld. Na het diner in de WM-Halle volgt nog een Tiroler-avond.

De slotdag heet 'Wanderung Inntalblick', u mag het zelf vertellen. We beginnen al meteen aan een klim met uitzicht op weilanden. Bij Mösern hebben we weer een mooi zicht op het meer, waar evenals eergisteren de verzorgingspost is ingericht. We wandelen verder door bossen en over almen tot we in Auland even de gelegenheid hebben om te pauzeren. De plaatsjes Leithen en Reith dienen ook als rustplaats. In de buurt van de Wildsee is ook een restaurant gereserveerd als pauzegelegenheid. Na een mooie, afwisselende wandeling, met helaas wat regen, komen we aan de finish. Van de bijna 1000 wandelaars kwamen er 481 uit Nederland. Onder muzikale begeleiding krijgen alle wandelaars in de WM-Halle een medaille aangeboden. Op maandagmorgen vertrekken we weer naar Nederland waar we om 21.40 uur aankomen op het Jaarbeursplein.

BRNO-Tsjechië

Op 26 september reist Constant per KLM-vliegtuig naar Praag. Na enige vertraging komen we om 17.00 uur aan in de Tsjechische hoofdstad. We worden ontvangen door een gids die ook bij ons blijft tijdens de stadsronde. Voor we naar ons 'Hotel Amadeus' gaan voor de nacht, maken we nog een wandeling rond het kasteel: de Praagse Burcht.

We beginnen onze dag in Praag met een tramrit naar het Wenceslasplein. We starten hier met een stadswandeling door zowel het nieuwe als oude stadsdeel. We wandelen o.a. door de Joodse wijk en hebben op de Karelsbrug een mooi uitzicht op de Moldau / Vitava. Deze brug wordt gesierd door prachtige beelden. 's Middags gaat iedereen zijn eigen weg en wij maken met Constant nog een wandeling door Mala Strana en hebben daar een mooi uitzicht op Hradcany, de Burcht. Vrijdagmorgen vertrekken we omstreeks 11.00 uur uit Praag en komen tegen halfdrie aan in Brno bij 'Hotel Slovan'. De registratie voor de wandeltweedaagse vindt plaats in de Zakladni school in de wijk Bystric, westelijk van het stadscentrum. Om halfvijf begint een ludieke wandeling, waarbij we met z'n allen achter een figuur met een kruiwagen aanwandelen; ze hebben er een Engelse naam voor bedacht: Wheel-lubricating-friendship-march.

We maken een hele omzwerving, waarin vooral de flinke klimpartijen opvallen. Mooie vergezichten zijn dan echter de beloning. De wandeling wordt beëindigd bij kasteel Spilberk. Het is inmiddels donker geworden. *Kasteel Spilberk werd in 1270 gesticht door Ottokar I. Tijdens een 30-jarige oorlog werd het kasteel verbouwd*

tot een vesting in Barokstijl. Napoleon Bonaparte gebruikte het kasteel in de 18^e eeuw als een van de beruchtste gevangenis in het toenmalige Tsjechoslowakije.

Zaterdagmorgen worden we met een taxibus naar Bystric gebracht, waar om 9.30 uur de start plaatsvindt. Eerst gaan we over verharde wegen, maar voorbij Kninicky volgen meer veldwegen en bospaden. We passeren ook enige vakantiewoningen en komen bij een stuwmeer, dat we als een hoogtepunt van de tocht kunnen aanmerken. De ochtend begon fris, maar tijdens de wandeling werd het mooier weer.

Op zondagmorgen worden we ook opgehaald door het taxibusje. Na de start komen we al vlug bij het stuwmeer. Aanvankelijk volgen we verharde paden, maar later krijgen we te maken met smalle paden en flinke beklimmingen. Op hoogte hebben we een mooi overzicht over kasteel Veveri. We dwalen wat rond in de omgeving met veel bossen en weilanden. Later komen we bij het kasteel dat we al eerder vanaf een uitzichtpunt zagen liggen. Als we aan de finish komen zijn we voldaan na een zware wandeling bij droog weer. Onder de 653 wandelaars waren 153 Nederlanders.

Op maandag maken we nog een rit per taxibus naar Skalni Mlyn in de buurt van Blansko. Vanaf hier gaan we ook nog met een treintje naar Punkevní jeskyne om daar even te wandelen en een boottocht te maken langs de grotten. Het taxibusje brengt ons daarna naar het vliegveld in Praag en we landen om 18.00 uur op Schiphol.

LICHTSTADAVONDWANDELING 6 OKTOBER 2001

AD VAN ASTEN

Zaterdagmiddag gaan we al even naar de stad om treintjes op te plakken vanaf 'Ramona' naar het station NS in het Centrum van Eindhoven. Op de terugweg wijzen we de weg naar het startcafé in Strijp. Een leuk karweitje met overweldigende belangstelling van het winkelende publiek.

De eerste wandelaars melden zich al tegen halfzeven, maar ze moeten nog even wachten want de 'lichtjes' worden pas om zeven uur ontstoken. OLAT heeft dit jaar gekozen om deze avondwandeling veertien dagen later te organiseren dan de voorgaande vijf uitgaven van deze unieke tocht in de Nederlandse wandelwereld. Het is dus afwachten of deze latere datum in het seizoen ook aanslaat. De grootste motivatie om pas in oktober deze wandeling te houden is natuurlijk dat het daglicht om 19.00 uur al ver is geweken en er dus optimaal van de lichtjes kan worden genoten. De startlocatie is klaar voor een flinke toeloop. Maar tegen zeven uur, als we weg mogen, valt de drukte nogal mee. We kunnen kiezen uit 21-15-10-5 km. Ik wandel mee op de langste afstand, die ons zowat de hele stad Eindhoven rond zal voeren.

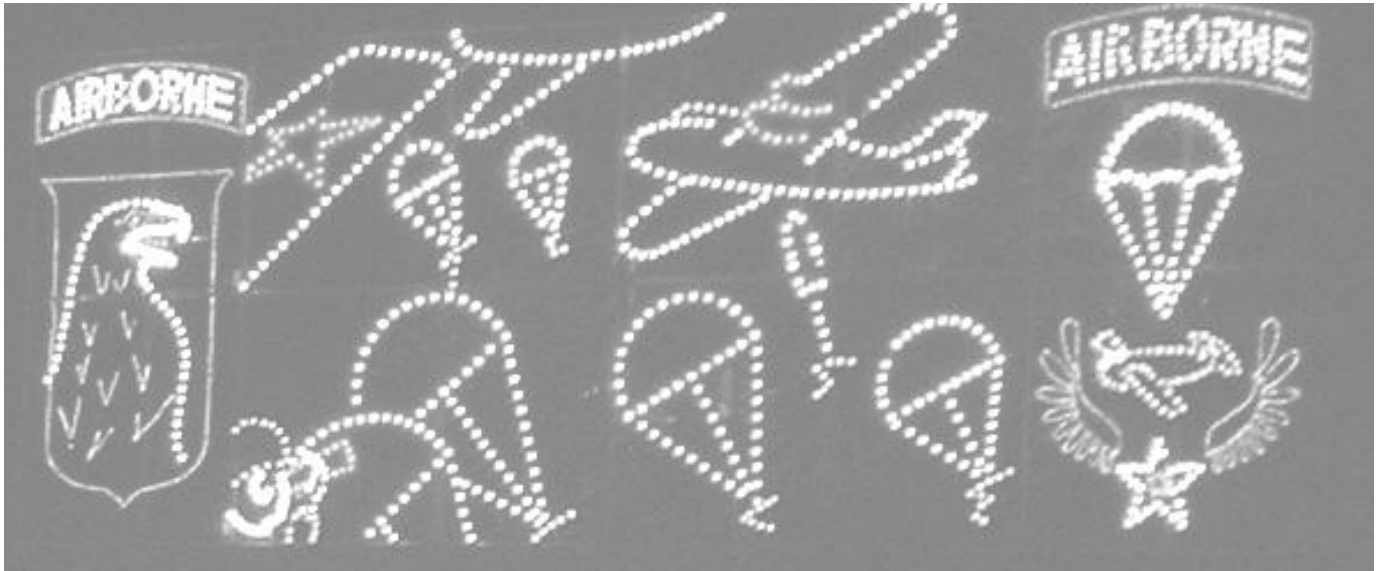
De eerste lampjes zien we in de Halvemaanstraat, waar natuurlijk de eigen naam wordt uitgebeeld. Al vlug wordt duidelijk dat de 'normale' markering van de OLAT-winterseries hier niet helemaal voldoet aan de eisen van zo'n avondgebeuren. We maken dan ook vlug een foutje en komen via de verkeerde aanloop in het centrum van het Drents dorp: het Gelderlandplein. Dus dat is niet zo verwonderlijk! Er is nog niet veel stemming op het plein, maar de Lichtjesorganisatie ter plaatse, onder de zorg van Toon Cissen en zijn jongens, laat ons echter niet met lege handen verdergaan. Weer terug in de Halvemaanstraat staan Coby en Nellie ons toe te zwaaien, ze gaan straks de 5 km ontpijlen en hebben dus wat tijd voor een praatje. Ook Hanny komt net aanlopen, nu weer in gezelschap van meneer van Leeuwen - een PSV-atleet - die volhoudt dat we ons

geen zorgen hoeven te maken over extra concurrentie bij het clubkampioenschap.

In de Philipsbossen dartelen de verlichte konijntjes vrolijk rond en de weg langs het Bezuidenhout verwijst naar een grote diversiteit in de Eindhovense gemeenschap. Vredeoord heeft een enkele lampendraaister, als referentie naar het licht dat van hieruit eens zijn oorsprong vond naar verre werelddelen.

Pastoor van Ars doet weer vrolijk mee, maar delft het onderspit als we 'de vijver' mogen aanschouwen. Zij

verdienen weer de prijs van deze avond, en de drukte die er heerst is verdiend, de buurt is nu met licht verguld en als dank tijdelijk van vreemde lucht verhuuld. Er volgt nu een lange weg van eenzaamheid, misschien dat we hier in de toekomst met nieuwe ornamenten worden verrast, immers de gemeente stelde een budget voor verdere invulling van het totale traject, met een lengte van 22 km, ter beschikking. We zien slechts een enkel vrijheidssymbool bij het WCW en zijn dan ook blij dat Vlokhoven zoals altijd wel mee de toon zet.

Waar eens het begin naar de Corridor werd bevochten, het monument van de 101^e Airborne Division indachtig, zien we het gebeuren als een decoratie in het ornament verweven.

We gaan verder op de route door Eckart waar de Mercuriuslaan en Muzenlaan mooie tafereelen bieden, ook al ligt de overgang van tulp naar zeehond niet voor de hand. Weer terug in de binnenring, waar slechts sporadisch het ornament de straten siert, komen we weldra bij de OLAT-avondverzorgingspost, bemand door Theo van de Ven en Percifal Peters. Een gevulde koek met hete koffie geeft ons energie voor de tweede helft van de tocht. Amper weer op pad doet een bliksemflits, direct gevolgd door een donderslag, ons schrikken. Wij zijn bij de spoortunnel in het centrum van Eindhoven, maar na een momentje de tred inhouden gaan we toch weer verder. Het is inmiddels gaan regenen en dat wordt alsmaar erger. Op de Plaza-boulevard is het moeilijk de route te volgen, als men hier de weg niet weet komt men zeker in de problemen. De pijlen zijn beslist te klein en vallen niet op bij kunstlicht en de beschrijving is te summier met alleen een opsomming van een paar straatnamen. Aan stoplichten en voetgangersoversteekplaatsen wordt onvoldoende aandacht besteed. Eerst volgt de Vestdijk, vervolgens de Stratumsewijk en de St.Jorislaan tijdens een voortdurende stortbui en donderslagen. Straten komen blank te staan omdat de talrijke bladeren de rioolputten hebben verstopt. Het water sopt in de schoenen als we op de Geldropseweg

en de Petrus Dondersstraat de spotlights bewonderen, het zijn ook deze lights die ons door de 2^e Wilakkerstraat loodsen. Het rood-wit-blauw van de spots op de huizen is een mooie variatie op de overige feestverlichting in de andere wijken.

Het blijft regenen en we kunnen alleen nog aan de hand van de ornamenten de lichtroute volgen, de pijlen zijn niet te zien. Op het Gerardusplein moeten we gokken en nemen de goede straat om bij de Aalsterweg te komen. 250 meter rechtdoor de Aalsterweg oversteken en rechtsaf blijven volgen kan zelfs met feestverlichting erbij al een probleem zijn en zeker als er geen feestverlichting is!

Het plent nog steeds en de donder schijnt ook weer terrein terug te winnen. We worden bij de Anna Bijnsweg de duisternis ingestuurd, waarschijnlijk omdat hier bij daglicht de toegang is naar wat aardig natuurlijke plekjes. Nu is het hier aardedonker en niets duidt er op feest ter gelegenheid van de bevrijding. We lopen verkeerd, maar geven de moed niet op en komen via de Elzentlaan bij de Schouwburg. Dan nog eenmaal langs m'n oude school, waar ik zo'n halve eeuw geleden de handelswetten leerde. Zal het gebouw er het volgend jaar nog staan?

Op het stadhuisplein brandt de Bevrijdingsvlam, eenzaam als een waakvlam; enkele auto's razen voort, verder geen mens op straat of plein te zien. Een dynamische stad maakt zich op voor de nacht, als het uitgaansleven bruist!

Fietsers die de lichtjesroute volgen hebben allang afgehaakt, of er nog wandelaars achter ons zijn weten we niet. We komen op de Emmasingel waar de Witte Dame als de kunsttuin van de Regent, als een verleden en heden, aan elkaar verbonden zijn.

We passeren een groepje Belgische wandelaars, ze hebben 15 km gedaan en zijn opgetogen over het unieke van deze avondwandeling en ze hebben genoten, alleen dat water blijft dat hier altijd op de straten liggen! De feestverlichting is hier in het vermaarde licht- en techniekbolwerk van weleer geen optie meer. De laatste kilometers gaan dan ook gelaten aan ons voorbij. 'Ramona' is al bijna verlaten, we melden ons af bij Dini en Jos die nog op wacht staan.

Nijmegen - Rotterdam 15 - 16 september 2001

Door Klaas Bakker

Uitslapen is er niet bij op zaterdagmorgen, dat hebben we de afgelopen week al genoeg gedaan. De onvoorstelbare gebeurtenissen in Amerika hebben ook niemand onberoerd gelaten. We gaan toch maar door met de dingen die we normaal gesproken ook zouden doen, o.a. wandelen en soms zijn we daar een heel weekeinde mee bezig.

De weerberichten voor de periode waarin Nijmegen - Rotterdam, georganiseerd door de R.W.V., gelopen zal worden zijn uitgesproken slecht en dan valt het meestal wel mee met het weer. Maar deze keer viel het anders uit. De eerste 60 km bleven nog nagenoeg droog, maar daarna barstten de buien los. De ene bui was nog niet over of de andere begon weer.

Op de deelnemerslijst die we enkele dagen voor de tocht kregen toegestuurd staan 78 deelnemers, waaronder 11 leden van de OLAT. De afmeldingen kunnen tegen de na-inschrijvers worden weggestreept, dus er zijn ook 78 wandelaars aan de start.

Om 11 uur zaterdagmorgen is het zover. Gijs den Ouden, voorzitter van RWV spreekt een welkomstwoord en er wordt een minuut stilgestaan bij de ramp in Amerika. Even later zijn we op weg, eerst volgen we een paar straten door Nijmegen, gaan over de Waalbrug linksaf de Waaldijk op richting Oosterhout en Heteren. Er staat een frisse wind. Na 8 km gaan we de dijk af, hier is de eerste van de zestien wagenrusten die we op onze weg naar Rotterdam zullen treffen. Voor de brood- en melkpost in Heteren moeten we noodgedwongen al over een stukje onverhard parkoers, hier wordt aan de Betuwelijn gewerkt. Tot deze post wandelen we in groepsverband, hierna is het tempo vrij als het maar rond de 7 km/u ligt.

Nu gaat het richting Ede over een fietspad dat door een grote kale heidevlakte loopt. De heide is al nagenoeg uitgebloeid. Soms kan het hier behoorlijk warm zijn, maar nu is er veel bewolking met soms een paar spatjes regen en dan weer een glimpje zon. Dan volgt een weg door de bossen en komen we bij de eerste van de zes

Mijn redactiemat Peter heeft de moed niet opgegeven, hij wist dat ik zou komen en samen met zijn pijlzoeker wacht hij daarna ook nog op de laatste man. Hij vertelt jullie elders hoeveel er kwamen naar deze 6^e avondwandeling ter herinnering aan de bevrijding van onze omgeving heel veel jaren geleden.

Moedige mensen trachten deze herinnering levendig te houden, velen hebben er nog oog voor. Het is aan de wandelaar, de fietser en de automobilist, of deze manier van herdenken nog in lengte van jaren blijft boeien.

De organisatie kan de wandelaar in ieder geval ondersteunen door een betere routebepijling....

binnenrusten. Kampeercentrum 't Gelloo, de eerste 40 km zitten er op.

Nu volgen nog twee wagenrusten, voordat we even na 20.00 uur in Leersum aan een warme maaltijd beginnen. Als we binnenkomen staat de soep al klaar en kunnen we zo aanschuiven. Daarna mogen we zelf ons prakje opscheppen, en met ijs als nagerecht kunnen we weer even vooruit. Ik laat hier ook even mijn voeten behandelen, ze zijn wat gevoelig geworden, maar met een zalfje erop gaat het al beter. We trekken de reflectievesten aan en een zaklamp bij de hand zal op de donkere stukken, die nu volgen, ook wel handig zijn.

We zijn nog niet lang op weg of het begint te regenen, eerst heel zachtjes, dan steeds harder, en hoe lang dat zal aanhouden is in het donker niet te zien. We zijn echter gewaarschuwd, ik heb een dunne plastic poncho bij me. Het kost wel wat moeite om het juiste gat te vinden, waar het hoofd door moet.

Elke tussenpost is nu een welkome onderbreking van de nacht.

Dan ineens is daar de binnenrust in Bunnik, hier zit de eerste helft van de tocht er op. De deelnemers liggen inmiddels ver uit elkaar. Als wij hier alweer mogen vertrekken, komen er nog wandelaars binnen die ook graag even willen rusten. Sommigen waren onderweg verdwaald, maar vonden toch de juiste weg weer terug. Door de regen zijn de krijtpijlen op het wegdek moeilijk, of helemaal niet meer te zien. Er zijn nu wel meer papieren pijlen op bomen en palen aangebracht. Even ben ik ook verkeerd gelopen, en ik was niet de enige die dat daar overkwam. Op het moment dat wij de binnenrust in Bunnik verlaten is het droog, na een kwartiertje gaat het echter opnieuw regenen, maar dan zijn we alweer warm gelopen en deert het je niet meer zo erg.. Het dragen van thermisch ondergoed is bij dit regenachtige weer ideaal, het wordt wel vochtig maar voelt droog aan op de huid, en bij de binnenrusten is het zo weer droog.

Ik wandel met verschillende mensen en soms alleen, net zoals het uitkomt. Ik kan moeilijk mijn tempo vasthouden merk ik. In de herfst is mijn conditie ook altijd minder dan in het voorjaar.

Tussen twee binnenrusten liggen nu twee doorloopposten waar altijd warme koffie of thee en soms soep en iets te eten te krijgen is. Het laatste gedeelte van deze etappe naar s.v. Geinoord sportpark in Nieuwegein gaat door een donker park, maar met het licht van een zaklamp komen we er wel uit. Hier staat onze teller op 100 km en wat ik eigenlijk nooit doe: ik wissel van schoenen en sokken voor de laatste 60 km.

Onderweg naar Oudewater wordt alles alweer een beetje zichtbaar en een nieuwe dag kondigt zich aan. We wandelen over een mooie 'natte' kronkelende dijk met links en rechts boerderijen. Aan de poortingang staan vaak walnootbomen die half over de weg hangen, maar er liggen nog geen noten onder. Misschien over veertien dagen als we op de route van Amsterdam-Tilburg ook langs een punt komen waar van die walnootbomen staan.

In Oudewater op de binnenrust laat ik m'n voetzolen nog eens masseren en insmeren met wat crème.

Vanaf nu, op de laatste 40 km, zijn er drie doorloopposten tussen de binnenrusten. In het Zuidhollandse zijn soms lange rechte wegen niet te vermijden, maar deze keer stoorde me dat niet zo. Het weer zorgde voor genoeg afleiding zoals het gokken of de bui langs ons heen zal drijven of ons precies zal raken, zal het hard regenen of wordt het slechts wat gedruppel. En dan is er nog het geworstel met de regenkleding en ineens is daar dan weer een wagenrust.

We zijn op weg naar Waddinxveen, nog steeds veel regen en veel water om ons heen zoals de Reeuwijkse Plassen. Het fietspadje naar Reeuwijk ligt vrij hoog en

is droog, maar wel smal en ongelijk. Dan even voorbij Reeuwijk als we onder het viaduct door linksaf de polder in zijn gegaan dan wordt het pas echt nat. Er staan plassen over de hele breedte van de weg, gelukkig zijn ze niet zo diep.

Op de dertiende verzorgingspost, de laatste voor de binnenrust, worden we verrast met een bakje gemengd fruit. Ik heb het idee dat de verzorgingsploeg ook haar uiterste best doet om ons zoveel mogelijk te verwennen, zodat we de regen even kunnen vergeten. Er zouden toch nog dertien uitvallers zijn op deze uitzonderlijk natte en daardoor zware en vermoeiende wandeling. In Waddinxveen komen we nog even tot rust in de plaatselijke voetbalkantine. Hier vertrekken we om 12.50 uur voor de laatste kilometers naar Rotterdam. Het voordeel van dit natte weer is dat er op het fietspad langs de Rotte maar weinig verkeer is. Nog een laatste verzorgingspost voordat we aan het laatste stukje beginnen door het Kralingse Bos.

Om 16.00 uur zit de tocht er eindelijk op, deze keer werd het een bijzondere aflevering die ons nog jaren zal heugen.

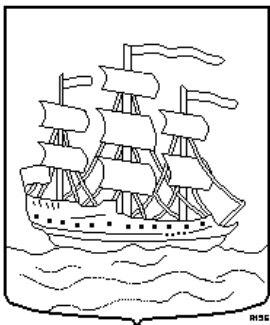
Douchen, daar doe ik lekker lang over, en kom ongeveer als laatste uit de kleedkamer. In de kantine van sportcomplex Langepad krijgen we nog een drankje aangeboden, en worden de diploma's en eventuele bekertjes uitgereikt. De organisatie wordt bedankt voor haar uitstekende begeleiding. Gedurende dit weekeinde zijn toch ruim 25 medewerkers in actie geweest om ons op de been te houden.

Voor ons wandelaars duurt dit alles zo'n 29 à 30 uren, maar voor de organisatie betekent dit vele uren meer. Volgend jaar weer? Ik weet het niet, de keuze in tochten is groot en je wilt ook wel eens een nieuwe uitdaging aangaan.

Viering van ons 15 jarig huwelijksfeest

Henri Floor & Coos Verburg

Op woensdag 3 oktober organiseerde Euraudax een wandeltocht van 25 km vanuit Veenendaal.

Wapen van Veenendaal

Midden in Nederland, tussen Heuvelrug en Veluwe en aan de rand van de Randstad, ligt Veenendaal. Van oorsprong een klein dorp dat met name vanaf 1960 is uitgegroeid tot een stad van ongeveer 60.000 inwoners, 2.000 bedrijven en zo'n 500 moderne winkelbedrijven. Velen zullen zich Veenendaal herinneren uit de aardrijkskunde boekjes en dan met name om de tabak- en textielindustrie. Tot in de zestiger jaren bepaalden dan ook enorme fabrieksgebouwen het beeld in Veenendaal. In die zestiger jaren voltrok zich langzaam maar zeker een transformatie van de bedrijvigheid en vooral de laatste tien jaar is er veel ontwikkeld op het gebied van productie, handel, maar ook sport en recreatie. Inmiddels is de, uit het aardrijkskunde bekende, tabak- en textielindustrie vrijwel geheel verhuisd naar het geschiedenisboekje. Slechts in historisch museum "Het Kleine Veenloo" aan de markt kunnen nog herinneringen aan vroeger jaren worden opgehaald. Veenendaal heeft plaats ingeruimd voor nijvere handel, hightech industrie, sport en recreatie. Folklore kent Veenendaal met een jaarlijks terugkerende "Bijenmarkt" welke in juli wordt gehouden en ook de in september gehouden "Lampegietersavond" is een druk bezocht stukje folklore.

De start was vanuit café sporthal West. Deze startaccommodatie lag op 50 meter afstand van NS station Veenendaal-West. In de directe omgeving was ook ruime parkeergelegenheid. De starttijd was om 11.00 uur gepland. Maar we vertrokken met 5 minuten vertraging omdat er even voor 11 uur nog een trein aankwam met wandelaars. Het was een mooie zonnige dag met een maximum temperatuur van 18°. Tot 9.00 uur 's ochtends had het weliswaar geregend, maar daarna was het mooi weer. In de daaraan voorafgaande nacht en dag had het flink geregend, waardoor menig wandelaar twijfelde of hij wel zou gaan. De weersvoorspelling was echter goed geweest.

Na de start liepen we eerst door buitenwijken. Heel even liepen we door een weidegebied om vervolgens de bossen in te duiken. En daar kwamen we eigenlijk alleen maar uit voor een grote rust. Want ook de twee wagenrusten waren fraai in de bossen gelegen. Het parcours voerde globaal door de bossen aan de noordoost kant van de Utrechtse Heuvelrug. Ook dwaalden we lange tijd door bosgebied de Amerongse Berg. Dit is vrij heuvelig. Ook waren er talrijke boomwortels waar goed opgelet moest worden. Verder zagen we talrijke paddestoelen, waaronder een rode paddestoel met witte stippen. Maar ook zagen we een sponsachtige paddestoel. In het centrum van Amerongen was de grote rust in het dorps huis. In Amerongen kwamen we nog langs kasteel Amerongen, de grote Andrieskerk, de koningin Wilhelmina-boom en het stadhuis.

Kasteel Amerongen is gesticht in 1286. De eerste bezitters waren Borre en Diederik van Amerongen. Later ook Floris V. Er hebben vele familieoorlogen gewoed rond deze ridderhofstad. Op 21 februari 1673 liet de hertog van Luxemburg de burcht volstouwen met takkenbossen; een klein vuurtje en binnen 10 minuten

Met de LAT op het Pieterpad

Op zaterdag 13 oktober 2001 organiseerde de LAT haar herfstdagtocht over de afstanden van 40 en 60 km. Wij kozen voor het 60 km parkoers. Om 7.20 uur vroeg oud marsleider Cees Klein het woord. Hij zei dat hij het marsleiderschap over het algemeen met heel veel plezier had gedaan. Maar nu was de tijd gekomen om dit over te dragen aan een ander. En dat is Remke Rutgers geworden. Remke nam het woord en waarschuwde de wandelaars dat het wel kon voorkomen dat er mensen op het parkoers liepen die pijlen konden weghalen. Dat bleek helaas geen loos alarm. Want zowel op het 40 als het 60 km parkoers waren pijlen weggehaald. Eigenlijk moesten we zeggen markeringen. Want er was helemaal niet gepijld. De markering werd verricht met verschillende kleuren vierkante papiertjes in de kleuren rood (=r.a.), geel (=l.a.) en wit (=r.d.). Er was een nieuw parkoers uitgezet. Er zaten wel trajecten van het oude parkoers in, vooral de mooiere, maar het was nu een heel ander parkoers geworden.

stond het kasteel in vuur en vlam. Rond 1900 werd het kasteel herbouwd.

De St. Andrieskerk met een grotendeels laatgotisch schip uit de

huis in Amerongen

15^e eeuw ligt aan De Hof, een schilderachtig plein dat omringd wordt door lindebomen. De 16^e eeuwse toren is 48 meter hoog en is gebouwd naar het voorbeeld van de Dom van Utrecht. In het koor wapenborden en de graftombe van Goert van Reede van Amerongen en zijn vrouw Geertruid van Nijenrode, die van de verbondenheid met het kasteel getuigen.

Na de grote rust doken we weer de bossen in. Opnieuw liepen we weer heuveltje op en heuveltje af. Deze tocht was internationaal vanwege de deelname van twee Duitsers. De ene kwam uit de omgeving van Bonn en de andere uit de omgeving van Hannover.

Onder de 61 deelnemers waren ook enige OLAT-leden. Bij de start was er nog een toespraakje. Daarbij hadden ze het over een echtpaar dat deze dag 15 jaar getrouwd was. Dat waren wij: Coos en Henri. We kregen een bloemetje aangeboden, dat we wel bij de start konden achterlaten tot na de finish. Bij de finish werd een deelnemer in het zonnetje gezet. Dit ter gelegenheid van het behalen van de 1000 km Schelp. Dit was de haast overbekende Constant Dedel. Hij had in Euraudax verband zoveel 25 km en 50 km Euraudax tochten gelopen, dat het totaal van 1000 km was bereikt.

Om halfacht verlieten we de start nadat de grote groep wandelaars al was vertrokken. Wij hadden geen aspiraties om eventueel in de middengroep te eindigen. Voor ons stond voorop: binnenkomen voor 19 uur en zoveel mogelijk genieten. Het nieuwe parkoers volgde vooral in het begin bospaden die veel vlakker waren dan het oude parkoers. Spoedig verlieten we Berg en Dal (gemeente Groesbeek) en liepen toen door de wijk Kwakkenberg (gemeente Nijmegen). Lang bleven we hier niet, want na natuurgebied Hengstdal betraden we de bossen van de gemeente Ubbergen. Hier liepen we over menig heuveltje. We kwamen langs verpleeghuis Kalorama, het centrum voor doofblinden. We daalden af naar Beek en kwamen daarbij langs restaurant Valentino's, een voormalig forellenrestaurant. Vlak voor het centrum van Beek sloegen we af en ging het weer omhoog de bossen in. Daarna liepen we langs het Filosofendal naar de Duivelsberg. We beklommen de 75,9 meter hoge top echter niet. Vlak voor het gelijknamige restaurant sloegen we af en dwaalden verder

door de bossen in de richting van Duitsland. We zagen hier verschillende keren mensen die bezig waren om tamme kastanjes te zoeken. Tamme kastanjabomen werden 19 eeuwen geleden door de Romeinen hier naar toe gebracht. We liepen in Duitsland op trajecten van de E8. Wandeltrajecten, voorafgegaan door de letter E zijn Europese Lange Afstandspaden. We passeerden het plaatsnaambordje Wyler (gemeente Kranenburg). Maar spoedig daarop betraden we Nederland weer.

Op 11 km was een wagenrust bij een boerderij. Hier deden we ons tegoed aan besmeerde boterhammen en aan koffie. Het was deze dag mooi wandelweer. Het bleef de hele dag droog en vanwege de hoge voorspelde temperatuur van 25° liepen we in de korte broek. Na de wagenrust moesten we op een paar grote vrachtwagens letten die de volle breedte van de weg in beslag namen. Deze vervoerden de gedorste maïs van één van de akkers in de buurt. We liepen naar en in de bossen van Nederrijk en kwamen op korte afstand langs de

Canadese
Erebegraafplaats. We zagen hier een hoog kruis staan. Daarna zetten we koers naar de trekkers camping 'De Hoge Hof'. Deze

camping is vooral voor Pieterpadwandelaars, omdat het Pieterpad hier langs loopt. Op een bordje stond dat we over particulier terrein liepen en dat het overpad gedoogd werd. We bereikten de noordkant van de plaats Groesbeek. Maar we bleven langs de noordkant lopen tot aan bossen, om pas daarop naar het zuiden af te zakken. Via buurtschap Colonjes werd Bredeweg bereikt. Hier was een caféruist in "t Mölleke" op 21½km. Spoedig verlieten we Bredeweg weer. We zetten koers naar de 75,7 meter hoge Kiekberg in natuurgebied St. Jansberg.

*Oorspronkelijk was het bosgebied van de **Sint Jansberg** één geheel met het Reichswald in Duitsland. In de 15e eeuw verdeelde men het bos in het Overwald en het Nederrijks woud. Het Overwald behoorde aan de graaf van Kleef en heet nu Reichswald. De hertog van Gelre verkreeg het Nederrijks woud, dat ongeveer het huidige Rijk van Nijmegen omvatte. Terwijl het Duitse Reichswald één geheel is gebleven, is het Nederrijks woud in de loop der tijd uiteengevallen. Het bosgebied van de Sint Jansberg is eeuwenlang in bezit geweest van de Commanderie (landgoed van een middeleeuwse geestelijke ridderorde. De belangrijkste ridderorden met commanderijen waren de Duitse orde, de orde van de Tempeliers en de Johanniter-orde.) van Sint Jan te Nijmegen, die er een klooster (Sint Janshof) had gebouwd. In 1837 verkochten de geestelijken van deze Johanniter-orde het bos aan jonkheer Van Riemsdijk, die het op zijn beurt weer aan baron Verschuer overdeed. Het prachtige landhuis van deze adellijke families, dat op de top van de Jansberg stond, is in de*

Tweede Wereldoorlog volledig verwoest. Wel vinden we er nog gedeelten van de ommuurde tuin, een restant van een berceau (een wandelpad met aan weerszijden een boog van loofbomen -meestal beuken- die regelmatig gesnoeid worden) en tal van exotische bomen en struiken uit het voormalige parkbos. Ook bloeien er in het voorjaar een aantal stinzeplanten (een groep van planten, meestal bol- en knolgewassen, die vroeger in de directe omgeving van kasteel, landhuis, pastorie of grote boerderij werden aangeplant ter verfraaiing van de woonomgeving; het Friese woord stins betekent versterkt, adellijk woonhuis) zoals de wilde hyacint, maagdenpalm en breed longkruid.

Door het natuurgebied St. Jansberg slingerde het parkeerterrein op een zodanige manier dat alle heuvels via de steilste kant werden bestegen of afgedaald. We hoorden nog gejuich van mensen die in Plasmolen naar een sportwedstrijd keken. Over een geasfalteerd fietspad, dat fraai langs een bosrand liep, werd de Zevendalse weg bereikt. Langs dit fietspad zagen we enige restanten van de hiervoor genoemde ommuurde tuin. Op het hoogste punt van de Zevendalse weg stond een jongetje van een jaar of acht met zijn fiets langs de kant en zei tegen ons: beneden is eten en drank voor jullie. Spoedig daarop werd ook de wagenrust op 31½ km bereikt. Deze lag in de buurt van buurtschap Bisselt.

We hadden hier nu de eerste extra lus van 5 km ten opzichte van de 40 km gehad. Na deze wagenrust was opnieuw een splitsing en begonnen we aan de tweede lus, die nu echter 15 km lang was. We liepen naar de Mokerheide. Hoewel het woord Mokerheide alleen heide suggereert was het overgrote deel bosgebied. Maar we liepen een fraai stuk over de heide. We moesten hier in principe oppassen voor Schotse Hooglanders. Maar we troffen er niet één aan. Op een hoogste punt van 60 meter op de Mokerheide, aan de bosrand hadden we een fraai uitzicht op de kerk van Cuijk met zijn twee torens en verder Noord-Brabant in.

*De **Mokerheide** was één van de eerste heide bezittingen van Natuurmonumenten. Het gebied, dat in 1927 is aangekocht, genoot vele jaren een zekere faam om zijn rijkbloeiende brem. Maar vanaf de jaren zeventig ont kwam ook de Mokerheide niet aan de "zwarte adem" van de luchtverontreiniging. De struikheide werd geleidelijk vervangen door het oprukkende gras. Ook kostte het de beheerder steeds meer moeite om de heide vrij te houden van jonge bomen. Tot overmaat van ramp vroren in een strenge winter bijna alle bremstruiken dood. Om gras en jonge bomen terug te dringen werd daarom in 1979 een kudde heideschappen ingezet. Die aten helaas ook de nieuwe, jonge bremplanten op. Gelukkig herstelde de struikheide zich wel. In de nazomer vormt de heide een fraai paars kleed. Naast heideschappen grazen er ook enkele Schotse Hooglandrunderen. De naam Mokerheide heeft een heroïsche bijklank. Op 14 april 1574 sneuvelden duizenden huursoldaten in de veldslag tegen de Spaanse troepen van d'Avila en*

Mendoza. Ook de legeraanvoerders zelf, Lodewijk en Hendrik van Nassau, verloren bij deze verpletterende nederlaag het leven. Uit historisch onderzoek is overigens gebleken dat de slag op de Mokerheide niet hier is uitgevochten, maar op de heide bij Heumen.

Daarna zetten we koers naar heidegebied de Heumense Schans, ook vallend onder natuurgebied Mokerheide. Bij Molenhoek staken we een smalle spoorbrug over. Aan de noordkant van Molenhoek was op 39½ km een wagenrust. We hadden hier uitzicht op een skibaan. Maar deze was nu niet in gebruik. Bij boerderij "Op de Lier" verlieten we de provincie Limburg weer en zetten nu koers naar het zweefvliegterrein, gelegen op het Maldense Vlak. Er waren weer een paar markeringen verdwenen en het was dus weer goed opletten op de parkoersbeschrijving met de tussenliggende afstand. Bij punt 156 stond vermeld "r.a. op driesprong bij paaltje met gele kop". We kwamen wel bij een driesprong, maar hier stond een paaltje met witte kop. En er hing hier ook geen markering (meer). We zijn er natuurlijk wel uitgekomen. Ons pad voerde door de bossen van Heumensoord en we kwamen nog langs de kampeerplaats van Heumensoord waar de militaire wandelaars tijdens de Nijmeegse Vierdaagse gelegerd zijn. Op 49½ km was een caférust in "Zweef-Inn" te Malden. Het was hier behoorlijk druk. Een serveerster vroeg of wij ook deelnemers aan die wandeltocht zijn. We hadden hier

mooi uitzicht op het vliegveld en zagen en hoorden enige zweefvliegtuigjes. Verschillende keren zagen we bordjes van de Romeinse fietsweg die hier loopt.

We volgden nog weer enige lange wegen door bossen en 2½ km voor de finish was nog een laatste wagenrust. Het was haast tijd voor het diner (17.45 uur) maar een warme maaltijd krijg je hier natuurlijk niet. Daarop aten we een aantal bruine boterhammen met jam en een paar sneetjes krentenbrood. Het was hier wel zoeken naar de bruine boterhammen. Want de meeste boterhammen die nog over waren, waren wit van kleur. Ook dronken we enige bekertjes fris. Na de wagenrust kwamen we nog langs het Afrika-museum en langs hotel 'Erica'. Hier hadden we overnacht in de nacht van vrijdag op zaterdag. Daardoor konden we ons in alle rust voorbereiden op deze loodzware tocht. In 105 minuten reden we met respectievelijk de bus, trein en taxi huiswaarts.

Henri Floor & Coos Verburg

GR 5 en 55 Vanoise

Door Jeannette en Vincente van Boerdonk

<http://home.iae.nl/users/vvb/>

Rondje door de franse Alpen. Van Val d'Isère naar Val d'Isère in 4 dagen.

Op vrijdag 8 augustus komen we met de auto aan in Val d'Isère. We vinden een camping (een weide met wat gebouwen) langs de rivier. Bij het inchecken blijkt dat als de rivier, die in korte tijd zeer snel kan stijgen ten gevolge van smeltwater, buiten zijn oevers treedt de camping in zijn geheel ontruimd zal worden. Midden in de zomer zal dit wel zo'n vaart niet lopen.

's Middags informeren we naar de overnachtingsmogelijkheden in de refuges. Vooral de eerste dag zal een probleem kunnen worden omdat er pas na 8 uur lopen een slaapplek zal zijn die volgens de plaatselijke VVV ook nog volgeboekt is. Voor de andere dagen boeken we wel een slaapplek. We weten niet of het noodzakelijk is.

's Avonds de rugzak inpakken en regelen dat onze tent en auto op de camping kunnen blijven staan. De autosleutel laten we achter zodat ze deze bij een evacuatie weg kunnen rijden.

Dag 1 zaterdag 9 augustus.

De route loopt direct naast de camping. We kunnen dus meteen het pad oppikken dat al direct begint te stijgen. We lopen langzaam maar gestaag omhoog. Het pad is soms zeer steil zodat we voetje voor voetje naar boven klauteren.

De rugzakken zijn gelukkig niet zo zwaar en het weer is goed. De eerste col die we moeten nemen is de col de l'Iseran, we stijgen van 1809 m. naar 2764 m. Een klim van 950 meter om mee te beginnen. Na verloop van tijd komen we op de skipistes met de liften, nu groene weides om vervolgens boven de boomgrens uit te komen. Rond de middag komen we bij de top aan. Bonneval-sur-Arc, een prachtig oud dorp, lopen we voorbij, hier waren een aantal refuges die al vol waren. Dit hadden

we vooraf al nagevraagd. Op de kaart stond nog wel een onbewaakte refuge. Er wordt echt verder nergens meer

over gesproken. Niet bij de VVV en niet op bordjes onderweg. Toch gokken we daar maar op. We dalen

wat af maar blijven op hoogte. Het uitzicht is zo prachtig. Regelmatig steken we een riviertje over dat van de bovenliggende gletsjers komt. Na 8½ uur lopen komen we bij de onbewaakte refuge: Du Mollard, aan. Deze blijkt gesloten te zijn. De Vanoise is een natuurgebied waarin niet gekampeerd mag worden. Dus moeten we doorlopen naar Villaron, we moeten dan wel

Dag 2 zondag 10 augustus

Omdat we gisteren lang hebben doorgelopen hebben we vandaag een tocht van maar 4 uur. We hebben geslapen tot 9.15 uur en daarna ontbeten in de goed voorziene keuken van onze gîte. Om 10.15 uur gaan we op pad en om 11.00 uur bereiken we Bessans, daar kopen we een krant lezen alvast een deel. Het volgende traject is

Dag 3 maandag 11 augustus.

We staan om 7.00 uur op. Om 8.00 uur zijn we weer op weg en ontbijten onderweg. Na 1.45 uur lopen komen we langs een onbewaakte refuge du Couchet. We hebben hier even binnen gekeken en het ziet er erg leuk en comfortabel uit. Achteraf hadden we gisteren beter door kunnen lopen en hier kunnen overnachten. Het weer was minder vandaag, veel wolken, soms liepen we erin. We hebben meestal wel wat uitzicht naar beneden, maar bijna niet naar boven. We blijven op hoogte. Halverwege onze tocht besluiten we om onze gereserveerde refuge Plan du Lac voorbij te lopen en nog 3 uur door te lopen naar refuge de la Leisse. Onderweg verlaten we de Gr 5 om over te gaan op de Gr 55.

We lopen door een langzaam stijgende vallei langs de rivier La Leisse. De meeste sneeuw is gedooid. Het is er helemaal verlaten. Er is van onze beschaafde wereld niets te zien. Geen huis, geen weg. Alleen hier en daar een steenmannetje of een geverfde markering. We kijken over een geweldig massief van bergen en sneeuw. Bij de refuge aangekomen, die door een helikopter bevoorrad wordt, hebben we er een tocht van 9.15 uur opzitten. De refuge bestaat uit 3 gelijke huisjes en is erg gezellig, wassen moest buiten bij de waterbak

Dag 4 Dinsdag 12 augustus.

Vandaag was het onze laatste wandeldag. Om 8.30 uur zijn we vertrokken en hebben een heel mooie wandeling gemaakt over de col de la Leisse (2758 m.). We kregen mooie vergezichten en liepen ook nog over sneeuw. Boven op de gletsjers zagen we mensen skiën. We zijn verder afgedaald naar Tignes. Dit stuk is

de berg weer af. De totale looptijd daar naartoe is 9½ uur. Via een erg steile afdaling naar Le Villaron. Gelukkig zijn er nog 2 plaatsen in de Gîte d'etappe. We hadden eten meegenomen en dus koken we zelf. Er zijn goede voorzieningen, zoals een goed uitgeruste keuken, comfortabele douches en ruime slaapgelegenheid met een balkon waarop kleren en schoenen kunnen drogen.

aanvankelijk vlak, en wordt gevolgd door de steilste klim van onze tocht. Onder aan de berg lijkt het net alsof je de berg helemaal niet op kunt. Via haarspeldbochten en flink zweten komen we toch boven. Daar wacht onze refuge du Vallonbrun. Reserveren was niet nodig geweest, behalve wij zijn er nog 4 Fransen, terwijl er plaats is voor 44 personen. Het is een sobere maar nette refuge. Goed eten, geen douche. We mogen pas om 16.30 uur de slaapzaal in en om 7.30 uur moet die weer leeg zijn. De refuge ziet er erg leuk uit, maar doordat de waardin niet erg gastvrij is valt het verblijf ons toch tegen. We gaan dus maar vroeg slapen.

en koken gaat bij kaarslicht, maar dat maakt het alleen

maar leuk. Er zijn op dit moment geen Nederlanders in deze refuge, en we zijn er ook nog geen tegengekomen de afgelopen drie dagen. Omdat de Fransen nu ook vakantie hebben zijn er bijna alleen maar Fransen in de refuges. De meeste spreken geen Engels en wij spreken geen Frans, dus het contact is beperkt tot wat woordjes en gebaren. Er is hier ook een mogelijkheid om te kamperen. Er lopen ook ezels rond, deze worden gebruikt voor het vervoer van bagage.

minder mooi door de vele skipistes die er liggen. Dit deel is gemakkelijk te bereiken door de vele dagjesmensen in het toeristische Tignes en het pad wordt dan ook behoorlijk druk belopen. We bonjouren wat af. Nog een laatste klim en verder door het dal naar Val d'Isère. Met Val d'Isère al in zicht werden we ingehaald

door een wandelaar met flink de pas erin. Even later twijfelde hij over de route en haalden we hem weer in. Het bleek een Amerikaan te zijn die in één keer de Gr 5 wil lopen. Eind april is hij in Hoek van Holland aangelopen en hij hoopt eind augustus in Nice aan te komen. 4 maanden alleen onderweg. Na hem de weg naar de VVV te hebben gewezen zijn we zelf verder gelopen naar onze camping. Alles was er nog zoals door ons 4 dagen geleden achtergelaten. Dit was het einde van onze 4-daagse wandeling. Het was erg leuk, we zijn er niet overdreven moe van geworden en gaan morgen weer op pad voor onze volgende wandeling over een deel van de GR 54.

35e Winterserie OLAT 2e tocht zondag 18 november 2001

Café – Zaal ‘ ‘t Zuid’
Kerkstraat 9 Zeeland ☎0486 - 452639

Zaal open 7.15 uur, Inschrijving vanaf 7.30 uur, sluiting finish 17.00 uur

<u>Afstanden:</u>	<u>start:</u>	<u>inschrijfgeld:</u>	<u>korting OLAT-leden</u>
40 – 30 km	8.00 – 09.30 uur	f 5,50	f 2.00
20 km	9.00 – 12.30 uur	f 4,50	f 2.00
15 – 10 km	9.00 – 12.30 uur	f 3,50	f 2.00

INSCHRIJFGELD INCLUSIEF VERZORGING BIJ WAGENRUSTEN

Verdere informatie: Marinus van Roosmalen ☎0413-475467
e-mail: MVRoosmalen@hetnet.nl

De wandelkalender

Zaterdag 17 november Putte: st.Nicolaastocht 8.00 uur Sporthal De Biezen, Schoolstraat 42 Afstanden: 30-24-18-12-6 km Info: ☎ 0164-614084	Zondag 18 november Zeeland: Winterserie OLAT 8.00 uur Cafe 't Zuid, Kerkstraat 9 Afstanden: 40-30, 20-15-10 km Info: ☎0413-475467	Zondag 18 november Gemert: winterserie Zuth 9.00 uur Clubhuis Zuth, Churchillaalllaan 12 Afstanden: 20-12-7 km Info: ☎0492-364579
Zaterdag 24 november Best: Winterserie WS'78 9.00 uur Hotel Witlox, Stationsstraat 19 Afstand: 40 km Info: ☎ 023-5360310	Zondag 25 november Mill: Winterserie 8.00 uur Clubhuis Op Goede Voer, Sportweg Afstanden: 30-20-15-10-5 km Info: ☎ 0485-453569	Zondag 25 november Oirsbeek: St. Nicolaastocht 8.00 uur De Schepenbank, Oirbekerweg 2a Afstanden: 25-20-15-10-5 km Info: ☎ 046-4741561
Zaterdag 1 oktober Geldermalsen: Prinses Marijke 9.00 uur De Wandelaar, Kostverlorenkade 14 Afstanden: 25-10-5 km Info: ☎ 0345-576870	Zaterdag 1 december Dordrecht: St. Nicolaastocht 8.30 uur Sporting Delta, Gravensingel Afstanden: 35-25-20-15-10-5 km Info: ☎ 078-6210717	Zaterdag 1 december Euraudax Den Dolder: Lange Duinentocht 10.00 uur Cafe De Egelantier, Dolderseweg 148 Afstand: 25 km 6 km/u Info: ☎ 0343-521255 Coos en Henri
Za. en Zo. 1 en 2 december Heemstede: St. Nicolaastocht 9.00 uur Princehof, Glipperweg 55 Afstanden: 35-25-15-10-5 km Info: ☎ 023-5379852	Zondag 2 december Apeldoorn: St. Nicolaastocht 9.00 uur De Trekvogels, Adelaarslaan 1 Afstanden: 25-15-10-5 km Info: ☎ 055-3660518	Zondag 2 december Escharen/Grave: winterserie 9.00 uur Clubhuis DEW, Essinklaan 1 Afstanden: 15-10-6 km Info: ☎ 0486-472825
Zaterdag 8 december Huijbergen: Zuidwesthoek 9.00 uur Gemeenschapshuis De Kloek Afstanden: 25-15-10-5 km Info: ☎ 0164-642633	Zaterdag 8 december Wijk en Aalburg: Winterserie 9.00 uur Clubhuis De Boemerang, Jasmijnstraat 69 Afstanden: 25-20-15-10-5-2,5 km Info: ☎ 0416-693508	Zaterdag 8 december Beverwijk: winterserie WS'78 9.00 uur Nova college, Laurens Baecklaan 23 Afstand: 40 km Info: ☎ 023-5360310
Zondag 9 december Tilburg: Winterserie 9.30 uur Boerke Mutsears, Vijverlaan 2 Afstanden: 40-23-12-5 km Info: ☎ 0416-362858	Vrijdag 14 december Plombières-Houffalize 110 km Voorinschrijving verplicht Info : ☎032.87786166 Alphonse Engels Rue de l'Eglise, 26 4852 Plombières	Vrijdag 28 december Luyksgestel – Lommel Grenzeloze Tocht De Zwarte Bergen, Zwartebergendreef 1 Afstanden: 10-15-20-25-30 km Info: ☎ 0413-475467

